

POLIINFO

No. 5

list učenika i profesora Politehničke škole - a Politechnikai Iskola tanulóinak és tanárainak lapja

jun 2009.

MATORANTSKI SNOVI - ŐVEK NOVI

profesor: Kakva je to upotreba mobilnog telefona?!
učenik: Pa, ručna...

profesor: Šta je tiranija?
učenik: Glavni grad Albanije.

profesor: Kako su se ćerke odnosile prema čiča Goriju?
učenik: Pa, bile su prave šabanke...

Morska voda može se koristiti za mešanje materijala samo ako se procedi.

Postoje opične opeke..

Po hemijskom sastavu minerali mogu biti sulfati, sulfidi, sindikati...

Drvo se koristi za razne upotrebe.

Po načinu postanka stene mogu biti magmatne, metaforfne i sentimentalne.

-Andrea, koji čas imamo?
- Paaa...imamo... profesora!

profesor: Nabroj glagole koji se u infinitivu završavaju na – či:
učenik: Vrapčići, pilići, golupčići...

profesor: Šta piše ovde, šta je to masna sestra?
učenik: Časna, profesorice, časna sestra...

profesor: Kojim postupkom se dobija otisak sito štampe?
učenik: Otkud znam. Sitnjenjem, valjda.

Poturice su Turci koji su zbog miraza prešli u islam.

Dodoh, videh i dobih jedinicu!

Gašenje živog kreča nekad traje godinama, a ponekad i zauvek.

biseri sa časova

Na proslavi školske slave:
Molimo učenike i profesore da se posluže slatkišima koji su prisutni...

Sadržaj / Tartalom

OKO ŠKOLE - AKTUALITÁSOK

4-9 str.

MATURANTI - ÉRETSÉGIZÖK

10-11 str.

IZ UGLA PSIHOLOGA - A PSZICHOLÓGUS SZEMSZÖGÉBÖL

12-13 str.

PRIČAM VAM PRIČU - ELMONDOM A MESÉMET

14-15 str.

KULTURA - KULTÚRA

16-19 str.

RAZMIŠLJANJA - GONDOLKOZÁSOK

22-27 str.

SLOBODNO VREME - SZABADIDŐ

28-31 str.

SPORT - SPORT

32-35 str.

S DRUGE STRANE NAUKE - TUDOMÁNY

36-37 str.

IZ UGLA PSIHOLOGA - A PSZICHOLÓGUS SZEMSZÖGÉBÖL

38-40 str.

glavni i odgovorni urednik, urednik redakcije na srpskom jeziku: **Branka Jovičić**
urednik redakcije na srpskom jeziku, lektor i korektor: **Dijana Krtinić**
lektor i korektor tekstova na mađarskom jeziku: **Zita Kalman Cvijin**
tehnički urednik: **Tihomir Zoraje**
likovni urednik: **Mirjana Mitrić**
fotografija: **Ivana Mamužić, Iso Planić**
unos teksta: **učenici i profesori Politehničke škole**
ilustracije: **učenici GFT 4/6 odeljenja: Ema Pešti, Anet Arc, Laura O. Kozma i Alida Sigmajster**
naslovna strana: **Aleksandar Topić GFT 2/15**

Štampa:

Grafička radionica Politehničke škole

Tiraž: 500 primeraka

Štampano: juna 2009.

НАША ШКОЛА

Наша школа основана је 04. новембра давне 1945. године под називом Техничка школа, а циљ јој је био образовање стручњака техничког профила. Ученици су тада могли да похађају смер грађевине, геодезије, машинства и електропривреде. Током шездесет четири године постојања, школа је мењала адресе и називе. На данашњој адреси у улици Максима Горког 38 налази се од 10. јануара 1992. године, а садашњи назив, Политехничка школа, носи од 26. априла 2002. године. Данашњу образовну структуру школа има од школске 1985/1986. године, од када се ученици образују у три подручја рада: геодезија и грађевинарство, шумарство и обрада дрвета и хемија, неметали и графичарство.

рад Кароља Тертелија, професора стручних предмета

ISKOLÁNK

Iskolánkat 1945 november 4-én létesítették, Technikai Iskola néven. Célja a diákok technikai képesítése volt.

Ekkor a következő szakok léteztek: építőipar, földmérés, gépészet és elektroipar.

Az iskola fennállásának hatvannégy éve alatt többször megváltoztatta nevét és címét.

A jelenlegi címen Maksim Gorkij 38-as szám alatt 1992 január 10-e óta tartózkodik, a Politechnikai Iskola elnevezés 2002 április 26-a óta érvényes.

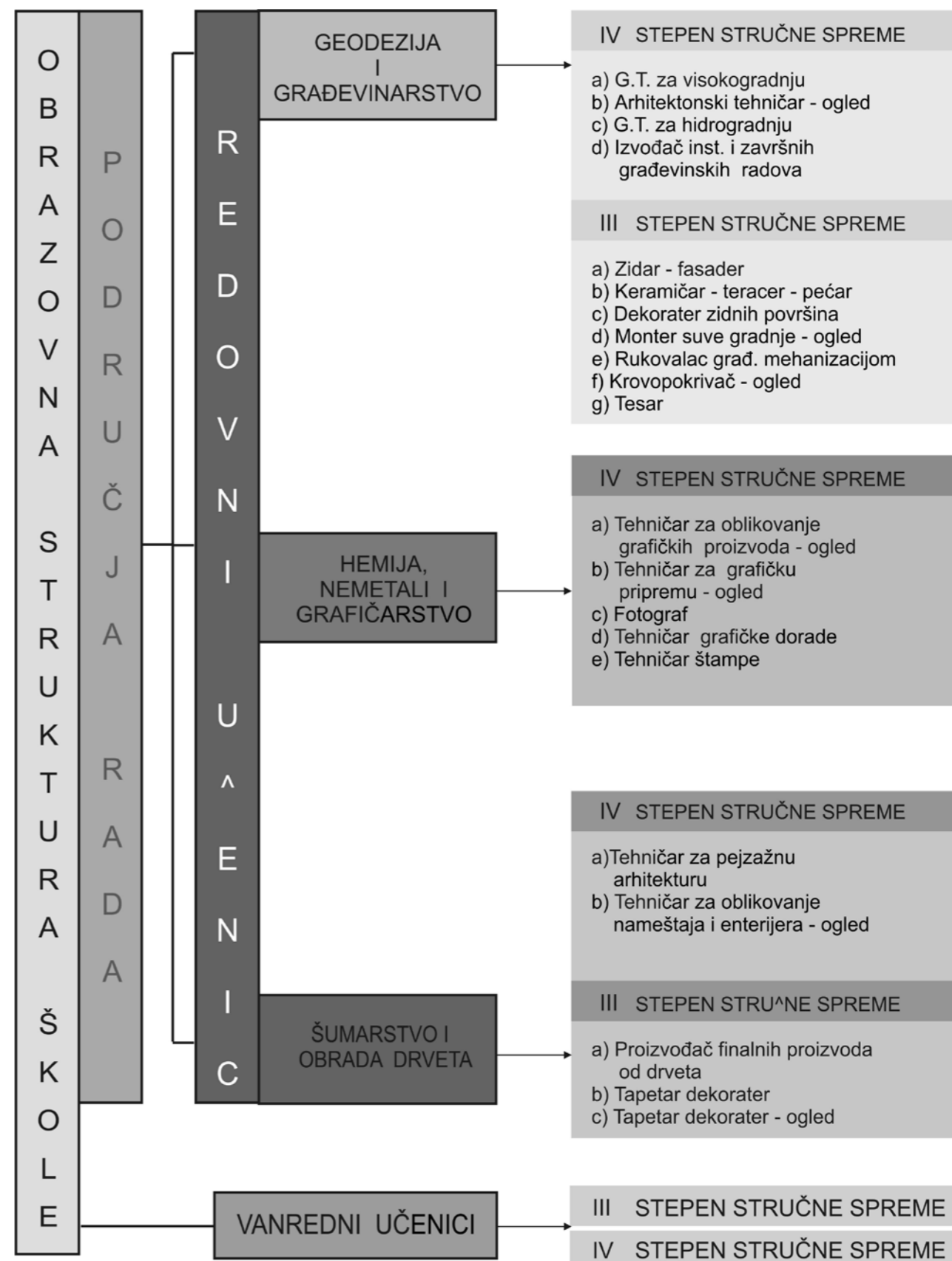
Az iskola mai oktatási feladatait 1985/86-os év óta tölti be.

A diákok három szakon képesítik tovább:

1. Földmérés és építészet
2. Erdészet és fagegmunkálás
3. Kémia, nemfémek és nyomdaipar

OBRAZOVNA STRUKTURA POLITEHNIČKE ŠKOLE ZA ŠKOLSKU 2008/09

ШКОЛСКА СЛАВА

Дан прославе школске славе 27. јануара има посебан значај за сваку школу у нашој земљи. Са великим поштовањем и поносом присећамо се лика и дела светог Саве, првог српског просветитеља.

Тога дана у нашој школи владала је свечана атмосфера. Није било наставе, већ је све било подређено приредби која је почела у подне. На самом почетку, свештеник се обратио директору, професорима и ученицима, те пожелео срећну школску славу и успешну нову годину.

Приредбу је отворио хор под руководством професора Мађаша Мурењија. Следице су рецитације и драмски приказ о животу и раду светог Саве. Овом приликом Саша Ђин, ученик Г2/7 одељења добио је награду од *Кола српских сестара*. Посебан тренутак свечаности био је чин ломљења славског колача и дељење кољива свим присутним.

На крају приредбе директор се захвалио на припремљеном програму и још једном подсетио на значај просветитељске делатности светог Саве. Ученике и професоре позвао је на дружење и чашћење што је било прихваћено громогласним аплаузом.

Дајана Радић ГФГ 2/15

ИЗЛОЖБА APX 002

Изложба архитектонских радова APX 002 одржана је у холу Отвореног универзитета од 02. до 08. марта 2009. године у организацији Инжењерске коморе Србије. О разлозима за организовање ове изложбе разговарали смо са Љубицом Дашић, председником регионалног одбора Инжењерске коморе Србије и професором стручних предмета у нашој школи.

-Циљ ове изложбе је да архитекте прикажу своје радове како широј, тако и стручној јавности како би стекли увид у рад својих колега. На тај начин повећавају се могућности пословне сарадње међу архитектама, а доприноси се и побољшању квалитета архитектуре- објаснила је Љубица Дашић.

Политехничка школа је на изложби учествовала са две макете Градске куће - једну су направили ученици ВТ 4/1 одељења, предвођени професором Мирјаном Франковић и Љубицом Дашић, а другу ученици ВТ 4/2 одељења предвођени професором Ђенђи Аранчић.

-Макета је пројекат у оквиру практичног дела наставе организације грађења, а њеном израдом употпунили смо теоријска знања применивши их у пракси. Макета је направљена од шпер-плоче, хамер-папира и сунђера за икебана. Крајњи резултат био је задовољавајућ- рекли су ученици ВТ 4/1 одељења. Друга макета направљена је на часовима макетарства од картона и хамера у боји.

Овога пута наши ученици су приказали своје макете. Желимо им да се следећи пут на овој или сличној изложби представе као познате и признате архитекте. Лед су успешно пробали.

редакција

макета Градске куће ученика ВТ 4/1 одељења

макета Градске куће ученика ВТ 4/2 одељења

IZ ŽENSKE PERSPEKTIVE

Izložbom pod nazivom Iz ženske perspektive u našoj školi je 6. marta 2009. godine obeležen Međunarodni dan žena, a likovnim radovima su se predstavile Olga Juhas Damjanović, diplomirani građevinski inženjer i pomoćnik direktora, Zita Šuhajda, akademski slikar i profesor likovne kulture, i Mirjana Mitrić, grafički dizajner i nastavnik praktične nastave.

Zita Šuhajda jarkim koloritom i apstraktnim formama izražajno je prenela na platno svoju stvaralačku energiju i maštovitost.

U grafikama Olge Juhas Damjanović, mozaičnost, tonalitet i dinamičnost igre formi postignuti su primenom raznovrsnih elemenata tehničkog crtanja.

Nizom fotografija Mirjana Mitrić dočarala je subotičke građevine i enterijere iz drugačije perspektive, kroz detalje koji svakodnevno promiču oku posmatrača.

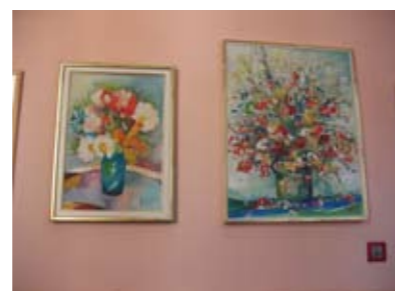
Dijana Krtinić, profesor

DAN ŠKOLE

Dan Politehničke škole svečano je obeležen u subotu, 25. aprila 2009. godine raznovrsnim programom: sportskim aktivnostima u odbojci i stonom tenisu, manifestacijom Otvorena vrata, kao i otvaranjem izložbe Terteli Karolja, diplomiranog arhitekta i profesora stručnih predmeta.

Otvoranje izložbe Terteli Karolja

Izložbu čine dela iz autorovog celokupnog slikarskog opusa, različitih motiva i tehnika...

Dijana Krtinić, profesor

ARH 002 KIÁLLÍTÁS

Az AT12 osztály tanulójának lehetősége volt elmenni az ARH002 kiállításra.

Ez a kiállítás március 2-től 8-ig volt megtekinthető a Szabad Egyetem kiállítótermében. Megtekinthettük építészek terveit, diplomamunkáit, makettjeit, köztük egy tanárunk, Törteli Károly munkáját is. A kiállítás célja, hogy mi jövőbeli építészek megismerkedjünk más építészek munkáival, és bővítsük tudásunkat.

Reménykedünk benne, hogy a mi munkáink is megtalálhatóak lesznek hasonló kiállításokon, valamikor a jövőben.

Jagodity Natália és Rajcsity Ivana, AT 1/2

„KI ÉLETTÉ SZERETTE A FÖLDET”

„Ki életté szerette a Földet” címmel a Politehnikai Iskola tájépitész diákjai TPA 2/8 karöltve az Életjellel Weöres Sándor jubileumi estét tartott. Petrik Emese magyar nyelv és irodalomtanárnő rendezésében így ünnepelték a 20 éve elhunyt költőt.

Petrik Emese, tanárnő

A magyar tanárnők, Petrik Emese és Kalmán C. Zita a tanulókkal

TAKMIČENJA ŠKOLSKE 2008/09. GODINE

NAŠI GRAFIČARI PONOVO PRVI!

U Novom Sadu je od 21. do 23. maja održano 14. republičko takmičenje iz hemije, nemetala i grafičarstva. Naša škola osvojila je prvo mesto od ukupno jedanaest škola iz cele Srbije, učestvujući u takmičenju sa svojih pet smerova. U kategoriji tehničar za grafičku pripremu, učenice GFT 3/6 odeljenja bile su veoma uspešne. Nemet Čila osvojila je 1. mesto, Hajnal Monika 2. mesto, a Nedela Viola 3. mesto. U kategoriji tehničar za oblikovanje

grafičkih proizvoda, Braimi Tina iz GFT 4/6 odeljenja osvojila je 1. mesto, dok je Arc Anet iz istog odeljenja osvojila 3. mesto. Učenici GFT 4/4 odeljenja bili su uspešni u kategoriji tehničar grafičke dorade. Hajdu Arnold osvojio je 1. mesto, a Šinković Edina 2. mesto. Čestitamo učesnicima takmičenja na postignutim rezultatima i želimo im puno uspeha na predstojećim takmičenjima.

Tihomir Zoraje, profesor

TAKMIČEŃE ŠKOLA DRVOPRERAĐIVAČKE STRUKE

Na 13. republičkom takmičenju učenika škola područja rada šumarstva i obrade drveta u Kraljevu, učestvovalo je četrnaest škola iz cele Srbije, a gostovale su škole iz Kavadaraca (Makedonija) i iz Sarajeva (Bosna i Hercegovina). Takmičenje je održano od 14. do 16. juna.

Nаша škola takmičila se iz dva

područja rada, a to su finalna obrada drveta i pejzajna arhitektura. Iz finalne obrade drveta učenici: Marija Farađo (TON 4/9), Ana Tošaki (TON 4/9), Nikola Nimčević (TON 4/9), Marina Lazarević (TON 1/9) i Igor Prđiћ (D 3/13), ekipno su osvojili 7. mesto. Iz pejzajne arhitekture su nagrađene dve učenice: Tamara Mujić (TPA 4/7)

plasilara se iz dekorativne dendrologije i cvečarstva na treće mesto a Jastrа Стојковић (TPA 4/7) из аранжирања биљног материјала освојила је четврто место. Представници наше школе из Краљева су се вратили препуни утисака, задовољни постигнутим успехом.

Софија Поповић, професор

REPUBLICKO TAKMIČENJE IZ GEODEZIJE I GRAĐEVINARSTVA

Republičko takmičenje iz geodezije i građevinarstva održano je od 14. do 17. maja u Karatašu kod Đerdapa. Učenici srednjih škola iz cele Srbije takmičili su se u praktičnim disciplinama:

1. zidar- fasader (Alen Marković i Oskar Ivanić, G 3/7),
2. monter suve gradnje (Nikola Štrbac i Dalibor Dulić, G 2/7),
3. dekorater zidnih površina

(Mario Davčik i Kristofer Šregelj, G 3/7). Teorijska znanja učenici su prikazali u teoretskim disciplinama:

1. statika i otpornost materijala (Igor Nađ, VT 3/1),
2. građevinske konstrukcije (Branislav Stanimirović, VT 2/1),
3. organizacija gradnje (Ištvan Urban, VT 2/1),
4. matematika

(Adam Čeledeš, VT 4/2).

U okviru takmičenja proglašeni su i rezultati konkursa *Moja škola*. Učenici naše škole VT 4/1 odeljenja: Dražen Videc, Mišel Kanzel i Dejan Dulić, osvojili su prvo mesto, predvođeni mentorom Ljubicom Dašić, profesoricom stručnih predmeta.

Đendi Arančić, profesor

KOLIKO SE POZNAJEMO

Šesto četvrtfinalno takmičenje kviza *Koliko se poznajemo*, koji zajednički realizuju Pokrajinski sekretariat za propise, upravu i nacionalne manjine i RTV Vojvodine, održano je 9. maja 2009. godine u Novom Sadu kao Projekat

multikulturalizma i tolerancije u Vojvodini. U ovom takmičenju učestvuju 48 škola iz cele Vojvodine, a naša škola se prvi put plasirala u četvrtfinale. Na snimanju kviza koji će biti emitovan na RTV1 u septembru, našu ekipu predstavljali su učenici TPA 1/1 Stefanija Đorđević i Vanesa Serezla, učenik VT1/1 odeljenja Stojan Radulović i učenica

GFT 2/6 Klara Cvitko. U revijalnom delu našu školu predstavljala je učenica TPA 2/8 odeljenja Monika Fabian. Ostale tri škole predstavljali su učenici gimnazija iz Pančeva, Stare Pazove i Bele Crkve.

Jasmina Papić, profesor

KONFERENCIA

2009. április 23-26. Szombathelyen a XV. alkalommal megrendezett Nemzetközi Építészeti Diákkonferencián két tanárnóvel – Arancsity D. Gyöngyi és De Negri Ibolya – kíséretében Kóródi Attila – Kovács Aron párosítás és Milošev Denis – Ódry Szilvia párosítás vett részt. A többnapos rendezvény keretein belül a házigazdák Szombathelyet és környékét (Kőszeg, Sárvár és Lockenhaus)

építészeti szempontból mutatták be.

A diákkonferencia három pályázatot írt ki: „Kint is, bent is”, amelyben egy műemléknek számító épület erkélyét illetve loggiáját kellett bemutatni. „Régen és most”, melyben egy város fejlődését kellett bemutatni, minél régebbi időre visszanyúlva, valamint a „Barokk városomban” pályázat, ahol az adott város barokk épületeit kellett bemutatni.

Az eredményhirdetésre 26-án, Vasárnap

ünnepélyes kereteken belül került sor, ahol a „Kint is, bent is” pályázaton első helyezést ért el Milošev Denis – Ódry Szilvia és Kóródi Attila – Kovács Aron párosítás, harmadik helyet pedig Somogyi Csilla érdemelte ki. A felkészítőtanár Arancsity D. Gyöngyi külön díjban részesült. A „Barokk városomban” pályázaton első helyezést Nagy Tímea – Belancsity Kitti kapta. Az iskolánk pedig nívós díjban részesült.

A csapat szép emlékekkel ért haza.

Ódry Szilvia, VT/32

INTERVJU: ČONGOR NAĐ, PROFESOR FIZIČKOG VASPITANJA

PROFESOR KOJI IMA SLUHA ZA SVE

Čongor Nađ

Čongor Nađ, profesor fizičkog vaspitanja u našoj školi, a u slobodno vreme muzičar, imao je dovoljno sluha da učeničke želje pretvori u stvarnost i oformi školski orkestar kojim uspešno koordinira. Za dobru svirku i atmosferu brinu se daci...

Kako ste došli na ideju da napravite školski bend?

U razgovoru sa učenicima shvatili smo da se deca bave muzikom i da imaju svoje instrumente, i tu se rodila ideja da oformimo školski bend,

čak i više bendova, ako je to moguće. Osnovni motiv i razlog je da deca kvalitetnije iskoriste svoje slobodno vreme.

Na koji način zainteresovani učenici mogu da se priključe bendu i da li primite učenike iz drugih škola?

Nerado primamo učenike iz drugih škola, ali ih ipak primamo. Lično javljanje učenika je primarno - ko ima želju može da se priključi i da učestvuje u radu benda.

Koliko se često sastaje bend na probama i gde?

Bend se trenutno sastaje kod Dejana Dulića, bubnjara benda, a javni nastupi su u fiskulturnoj sali škole. Sad dolazi proleće, očekujemo lepo vreme, pa će se nastupi održavati u školskom dvorištu.

Gde je do sad školski bend imao prilike da svira i kakva je bila reakcija publike?

Imamo jako veliku publiku, ona voli ovaj

bend. Svirali smo na školskim svečanostima povodom Dana zaljubljenih i na sportskim večerima kao muzička pratnja za pojedine turnire u odbojci i košarci.

Da li planirate svirke van škole, u gradu, i šta je potrebno da se to ostvari?

Potrebno je da se bend pojavi na nivou grada. Neki kafići su već zainteresovani za naš bend. Potrebno je i da roditelji daju svoje odobrenje kako bi maloletni učenici krenuli u noćni život.

Na koji način pomažete deci ovim projektom?

Mislimo da je korisno za našu omladinu da se skupljaju u školskom dvorištu i da se bez alkohola i droge lepo družu uz muziku i sport.

Da li biste radili svirke u dobrotvorne svrhe?

Obavezno. Ja, kao profesor, sigurno, ali treba pitati i učenike. Ipak, mislim da su oni dovoljno humani i pametni, i da bi rado učestvovali u takvim akcijama.

Šta pripremate u skorije vreme?

Pripremamo sportske večeri uz muziku što će biti aktuelno kada se montiraju reflektori u dvorištu. Sportisti će moći da se bave sportom, a muzičari će davati muzičku pratnju i podlogu tim dešavanjima.

Šta za vas znači muzika?

Mnogo mi znači kao oblik izražavanja. Kao što vidimo, mnogi mladi se izražavaju kroz muziku i možemo upoznati učenike u jednom sasvim drugom svetlu. Muzikom bi se trebalo što više baviti, jer i muzika i ples oplemenjuju i daju jedan fin ambijent u kome se naši učenici lepo družu bez agresije, tuče i svađe. Trebalo bi negovati ovaj oblik druženja.

Nina Njegomir i Natalia Cvik, GFT 2/15

Andrej Ademi na otvaranju školske izložbe

Bend je nastao 3. novembra 2008. godine. Osnovali su ga Dejan Dulić (bubnjar), Vlado Remeš (gitara) i Andrej Ademi (vokal). Kasnije se pridružio Ivan Dević (bas - gitara). U početku je ovo bio samo školski bend, ali je vremenom prerastao u nešto ozbiljnije. Održali smo nekoliko svirki u školi koje su bile veoma zapažene i uspešne. Sviramo domaču i stranu rok-muziku, ali nam je u planu i pravljenje autorskih pesama

Andrej Ademi, GFT 3/15

MAŠTAM...

DOHVATI ZVEZDU!

OČEKIVANJE JE VELIKA PATNJA. ČESTO NAM SE DOGAĐA DA MNOGO OČEKUJEMO, A MALO ŠTA SE OD PRIŽELJKIVANOG OBJISTINI. LJUDI SE OPTERECUJU RAZMIŠLJANJIMA O TOME ČTA ĆE BITI SUTRA, PREVIĐAJUĆI ONO ŠTO IM SE DOGAĐA SADA I DANAS! ŽIVE OD ISKUSTAVA IZ PROŠLOSTI. SEDE, NE RADEĆI NIŠTA I OČEKUJUĆI BOLJU BUDUĆNOST. ČEKAJU DA IM ZVEZDE SAME PADNU SA NEBA! KADA VIDIŠ ZVEZDU KAKO PADA I ZAMISLIŠ ŽELJU, ZNAJ DA TI SE ONA SIGURNO NEĆE OSTVARITI. ZVEZDE NE PADAJU POD NOGE! USTANI I DOHVATI TU ZVEZDU, JER ONA SUTRA NEĆE BITI TAMO. DANAŠNJI DAN GRADI BUDUĆNOST!

Natalia Cvik GFT 2/15

Már csak pár hónap van és befejezem a középiskolát. Nagyon gyorsan elmúlt ez a négy év.

Nagy álmaim vannak a jövőt illetően. Először is szeretnék felvételizni Budapestre nulladik évre, matek szakra. Ez a nulladik év felkészítés az egyetemre. Itt egy éven át matematikát és informatikát fogok tanulni. Ha ezt befejezem, akkor pedig tovább Szegedre a Természettudományi egyetemre szintén matematikára. Evvel a diplomával lehet majd belőlem matematikus, matek tanár vagy pedig pénzügyi ellenőr.

Nagy tervek, amiket most leírtam, de remélem, hogy sikerülni fog az én nagy álmom.

Fodor Hilda, GFT 4/4

ÁLMODOZOM...

Sedim ispred kamina i gledam vatru kako neumorno pleše, i setim se kako sam i sama davno plesala. Pogledam u svog muža, sad već sedog i upalog lica, kako tone u san i maštam... Maštam da mi je ponovo sedamnaest i da su mi u kupatilu samo losioni protiv mitesera i kremice za zatezanje i negu tela, i da nema ni jedne ANTI-AGE kreme! Eh, da nas u školi nisu toliko maltretirali, možda bih i ja postala jedna od onih jakih žena koje hrabro i sigurno koračaju putevima života. Nismo ni svesne koliko su se žene u dvadesetom veku borile za jednakost, a mi je nismo iskoristile, čak ni negovale. Jedna teniserka je 1968. godine pobedila jednog muškarca u tenisu i dobila samo 30 % nagrade jer je žena! Volela bih da sam i ja nešto učinila za našu decu... da sam ušla u istoriju, kako bi se unučići hvalili... Neka... Još imam nekoliko godina života, i još uvek nije kasno da se upišem na faks ili, možda jeste?

Andrea Kiš VT 4/1

Álmodozom, hogy még idén befejezem a sulit. Hisz sokat kell tanulni, amit nem szoktam meg. Sőt, nem is szeretek.

Szeretnék egyszer gazdag, híres lenni. De ha ez nem is történik meg, legalább legyen egy kis nyugodt családom és egy jó munkám, amit szívesen, örömmel csinállok.

Álmodozok egy kis házikóról a tengerpart mellett, mindentől és mindenkitől távol - ahol nyugodt életem lehet az embernek.

Sok mindenről lehet álmodozni az életben. Van, hogy minden nap mást akarunk. Az álmok jönnek és mennek. Nagy ritkaság az olyan, amikor maradnak.

Minden ember másról álmodozik. Az egyik a pénzről, a másik a hírnévről. Vannak olyanok is, akik a családról, a szeretetről, az örök életről, az örök fiatalságról. Mindenki különbözik mindenkitől. Nemcsak külsőleg, hanem viselkedésben is és az álmodozásban is.

Van, aki a világbékéről álmodozik - és próbál tenni érte valamit. De a végén rájön, hogy nem sokat tett. Ezután sok mindenki feladja, ha nem tudja elviselni a kudarcot.

De az igazi álmodozók soha nem adják fel.

Radies Karola GFT 44

Maštam o tome da budem Deda Mraz na flaši koka kole. Tako bih mogao da budem bio viđen širom sveta - čak i u Africi, u nekoj pustinji. Imao bih i svoju pesmu. E, da, ne bih mogao da delim poklone, jer bih postojao samo na flaši.

Ivić Ognjen HT 4/3

Svako ponekad mašta, pa tako i ja. Nekome je mašta bujnija i trajnija, a nekome skromna i kratka. Moja maštanja ne traju dugo jer ne volim da se zaludujem. Da mi sada radi mašta, napisao bih vam svašta...

Savić Nemanja VT 4/1

MATURANTIMA...

На почетку је био страх. Упознали сте нове другове, професоре, низале су се новости и привикавања.

Пролазиле су године и ваша свест у потпуности се уклопила у стварност око вас. Скупљали сте нова знања, формирали мишљења, смејали сте се, туговали, заљубљивали се, дружили... Сада поново осећате страх, али у овом часу спремни сте да се суочите с њим - одрасли сте. Храбро корачајте у сусрет новом искуству живота, јер живот је изазов - сустигните га!

Сада имате могућност избора коју раније нисте имали. У овим тренуцима одлуке желим вам да кренете путем који ће вас одвести ка остварењу ваших циљева. СРЕЋАН ВАМ ЖИВОТ!

Дајана Радић, ГФТ 2/15

Kao maturant treba da razmišljam šta ću posle srednje škole. Pošto je život jedan, maštam da završim fakultet, da nađem dobro plaćen i zanimljiv posao, srodnu dušu, da imam tri divna deteta, da budem dobar otac, muž, komšija...

Jovan Panić HT 4/3

PRIČA O „URBANIM PLEMENIMA“

Pankeri, hipiji, metalci, darkeri, rejveri, fenseri, gejmeri, rokabilijevci, strejteri, Grobari, Delije... Da li si se nekad zapitao/la zašto ove subkulturne grupe postoje i koja je njihova svrha? Da bi ti ovo bilo malo jasnije, kratko ćemo se osvrnuti na neke važne činjenice.

Postojanje subkulture, kao i karakteristike određenih subkulturnih grupa, bili su predmet zaokupljenosti mnogih sociologa, od dvadesetih godina prošlog veka do danas. U kontekstu urbane sociologije, najčešće se pominju autori Čikaške škole kao začetnici kvalitativnih istraživanja koja su otvorila put ka kasnijem oblikovanju pojma subkulture. Oni su tokom dvadesetih i tridesetih godina XX veka istraživali razne marginalne skupine poput animir-plesačica, „dečaka sa čoška“, bandi (engl. gangs) i uočili postojanje različitih grupa koje se diferenciraju unutar već postojeće kulture, a koje se od nje razlikuju po vrednosnim profilima, životnom stilu itd. Dakle, ovo je bio početak, a pojam subkulture kakav danas poznajemo definiše subkulturu kao reakciju na mainstream, svojevrsnu kulturu unutar kulture, koja odražava skup vrednosti, normi i obrazaca ponašanja po kojima se grupa ljudi razlikuje od ostalih pripadnika društva. Spominje se još i pojam kontrakultura, a odnosi se na skup vrednosti, normi, obrazaca ponašanja i uopšte životni stil koji je u potpunom raskoraku i protivrečnosti sa kulturom šire društvene zajednice.

Pripadnost određenoj subkulturama zadovoljava različite potrebe i želje ljudi (najčešće mladih) za pripadanjem, spontanošću, druženjem sa istomišljenicima, definisanjem sopstvenog identiteta. Članovi subkulturnih grupa se međusobno razlikuju po izgledu, spoljašnjim obeležjima, prihvaćenim simbolima, interesovanjima, stavovima, ciljevima... Neki autori smatraju da se svaki subkulturni stil sastoji od četiri elementa: muzika, odevanje, sleng i rituali, pri čemu se ponekad dodaje i peti element – teritorijalnost (npr. navijačke grupe). Muzika često ima značajnu ulogu u okupljanju subkulturnih grupa (rokeri, metalci, darkeri...), dok je nekima manje važna. Pojedine subkulturne grupe okuplja želja za duhovnim razvojem (meditacijske, religijske, psihološke grupe), dok su neke okupljene oko sporta, zanimanja, materijalnog statusa itd.

SUBKULTURNE GRUPE

U našoj zemlji se šezdesetih godina javljaju prve subkulturne grupe – šminkeri, kojima je na prvom mestu bio izgled, a osnovni način razmišljanja - „in“ i „out“ filozofija. Neophodan uslov da bi se postalo šminkerom bilo je stvarno bogatstvo. Glavno spoljašnje obeležje šminkera je skupa, markirana odeća, kao i okupljanje na ekskluzivnim, skupim mestima. Šminkeri se ne druže sa svakim, u svoje „elitno“ društvo retko primaju nove članove, žele se istaknuti izgledom, te biti priznati i poznati. Uglavnom ih karakteriše negativan i omalovažavajući stav prema pripadnicima drugih subkulturnih grupa. Nastanak šminkerske subkulture pratila je disko muzika, a danas uglavnom slušaju domaće i strane hitove, pop i dens muziku.

METALCI

– je popularan naziv za ljude koji slušaju hevi-metal muziku i pripadaju hevi-metal subkulturama. Hevi-metal je žanr rok muzike, a karakteriše ga izražena distorzija, gitarske solaže itd. Pesme su inspirisane različitim temama od mačizma i maskulnosti do politike, religije pa i mitologije, fikcije i poezije. Vizuelni imidž metalaca odlikuje duga kosa, crne majice sa logom i vizuelnim prikazom omiljenog benda, crne kožne jakne sa nitnama ili teksas jakne sa prišivkama bendova, dosta srebrnog nakita sa kosturskim glavama, krstovima, lancima, ali i neki pokreti tela skoro univerzalni u metal kulturi, poput mahanja glavom (headbanging), sviranja nevidljive gitare (air guitar), skakanja sa bine (stage diving), kao i razni gestovi poput pokazivanja rukom đavoljih rogova.

REJVERI

– tehno (rave) subkultura je okupljena oko električne muzike koja svojim ritmom uz kreativnu upotrebu raznobojnih svetala, lasera i stroboskopa plesače dovodi u stanje transa. Vrednosti reyv subkulture su vrlo slične hipijevskim: miroljubivost, muzika, trans... stoga su retki sukobi rejvera i članova drugih subkultura. Muzika je osnovna okosnica aktivnosti, a žurke koje se organizuju su maratonske, sa viščasovnim igranjem za koje mnogi kao „gorivo“ koriste energetske napitke i psihostimulanse.

DARKERI

– reč „darker“ dolazi od engleske reči *dark* – tamno, taman, i predstavlja naziv za subkulturni pokret koji je osamdesetih nastao po uzoru na engleski *gothic* pokret. Odlikuje ih isključivo crna odeća, tamna, crna šminka koja je u kontrastu sa bledilom lica, „vamp“ izgled, interesovanje za ezoterično i fasciniranost čudnim pojavama, interes za okultno i drevne religije. Darkersku subkulturam karakteriše i slobodan izbor religije (iako su većina pripadnika ateisti) kao i muzičkog stila (industrijal, darkvevj, ambijental, gotik metal itd).

HIPICI

– pokret koji je šezdesetih godina nastao u Americi, kao reakcija na službenu američku politiku, rat u Vijetnamu i rasnu segregaciju. Osnovna načela hipija temelje se na nekonformizmu i ličnim slobodama, slobodnoj ljubavi i spontanosti, antiratnim stavovima i pacifizmu, povratku prirodi i njenom očuvanju. Oni veruju da je moguće društvo u kojem će nestati sve razlike među ljudima: rasne, klasne, polne, socijalne i sve druge. Protivnici su materijalističkog sistema vrednosti kao i potrošačkih načela. Mnogi su šezdesetih živeli u komunama od kojih neke postoje i danas. Rok muzika je neraskidivo vezana za hipi subkulturu, tekstovi su često antiratni, politički anagažovani. Odeća je šarena, mešavina stilova (zvoncare, šarene haljine, perle, indijske mokasine, sandale). Glavni simbol je peace, koji simbolizuje mir.

NAVIJAČI

Navijači –Delije, Grobari, Blumarinsi, Meraklije, Ološi... Subkultura fudbalskih navijača ima neke karakteristike koje je razlikuju od drugih subkultura: solidarnost (koja se osim zajedničkim pevanjem i skandiranjem voljenom klubu iskazuje i zajedničkim nasiljem), teritorijalnost, maskulnost i već pomenuto nasilje. Navijači se identifikuju sa klubom za koji navijaju, masovno se okupljaju na utakmicama i neretko izazivaju tuče i nered. Spremnost na žrtvu se izrazito ceni, a upad na „tuđu“ teritoriju (gde su navijači suparničkog kluba), često plaća modricama. Česta su i privođenja posle utakmica i zbog čestog korišćenja pirotehlike na utakmicama. Navijači se lako prepoznaju po kapama i šalovima sa logom svog omiljenog fudbalskog tima, zastavama i pesmama koje pevaju.

PANKERI

– punk ideologija pokriva ceo politički spektar, iako većina zastupa leve, progresivne stavove. Punk ideologija je uglavnom vezana za pitanja individualne slobode, nekonformizma, anarhizma, DIY etike, vegetarijanstva, veganizma, prava životinja, a protiv militarizma, establišmenta, kapitalizma, rasizma, seksizma itd. Muzika je veoma važna, neodvojiva od samog punk pokreta, pesme su kratke, za mainstream šokantne, muzika bučna, često se prorađuju socijalne i političke teme. Odeća i vizuelni izgled su prepoznatljiviji (raznobojne „irokez“ frizure koje nekad mogu biti u najrazličitijim bojama, bedževi, lanci i zherice, pirsinzi, martinke). Glavni simbol je A u krugu.

GEJMERI

– reč *gejmer* dolazi od engl. reči *game* – igra. Iako još uvek postoji nekoliko nedoumica po pitanju svrstavanja gejmera u subkulturu - postojanje zajedničkih interesovanja, nastanak žargona i postojanje gejmerskih rituala jeste dovoljan argument da ih ipak nazovemo subkulturnom grupom. Oni se ne ističu svojim izgledom, frizurama ili odećom, oni su apolitični, a povlačenje političkih tema u toku igre se smatra nepoželjnim. Imaju i svoja nepisana pravila prilikom zajedničkih okupljanja u stanu jednog od njih radi umrežavanja i zajedničke igre: pomaganje domaćinu u instalaciji opreme za igranje, suzdržavanje od uništavanja iste u napadu besa itd. Osim besomučnog igranja gejmeri ne moraju deliti nikakav zajednički interes (iako često dele).

MPAK

Када сам га угледала
стао ми је сат!
Једва сам га видела
јер је био мрак.

Рекао је: *Тhao*,
ја сам се погубила.
Чекао је одговор,
ја сам га пољубила.

Око мене све је било црно,
а мој мозак ко маково зрно.
Усне су му биле ко најслађи мед,
а мојим венама текао је лед.

Рекао је: *Волим те*,
а ја њему: *Бежи!*
Јер ми за љубав
још увек смо свежи.

Јована Благојевић и
Дуња Цавић, ТОН 2/9

STARAC I KRABA

Kada sam je ugledao, stao mi je sat,
osetih se odmah ko budući svat.

Поде ми рука у njenome pravcu,
al' završi na nekome starcu.

Uteče mi ona, s njom i moja bajka,
nikad neće biti mome ocu snajka.

Sreo sam je skoro - izborana baba!
Da me je poljubila, postao bih kraba!

Pogleda me ona zrikavijem okom,
a ja kao mladić, preko ceste skokom.

Tmušić Branko GFT 2/15

ISPOVEST JEDNE CIPELE

Ja sam jedna stara cipela, ne sećam se više ni kako se zovem, ali to u ovom trenutku verovatno nije ni bitno. Pripadala sam jednom beskućniku sa kojim sam preživela dosta toga. Pošto on više nije živ, a i moje vreme polako ističe, smatram da je vreme da dam svetu do znanja da su nekada postojali jedan čovek i njegova stara cipela.

Proputovala sam svet i videla mnogo sreće i tuge. Slušala sam razne priče iz života raznih pijandura i skitnica, iako one nisu pričane meni već mom gazdi. Ipak sam ja jedna obična cipela, jedna prilično neprimetna pojava na ovom svetu. Ljudima nije padalo na pamet da baš ja, ovako neprimetna, mogu da slušam i čuvam njihove tajne. Sva sećanja duboko su urezana u mene, svaka pukotina na mom telu ima neki značaj. Svaka me rana boli, ali je nosim sa ponosom. Nije me stid kada prođem pored neke nove, očuvane cipele sa uredno svezanom mašnom, koja me svaki put pogleda sa visine, ne znajući da je, na žalost, čeka ista sudbina kao i mene. Nikada nisam imala priliku da pričam sa nekim, možda zbog toga što je moj gospodar uvek žurio negde da nađe sreću kako bi krenuo ispočetka ili, možda, da bi isprosio tek toliko da bi sebi mogao da kupi alkohol, i tako zaboravi na svoj bedan život. Ta jedina sreća u njegovom životu ga je i ubila.

Sada sam ostavljena tu, pored kontejnera da stojim i gledam svet kako juri za boljim životom. Stojim i čekam dan kada od mene neće ostati ni traga.

Tamara Kalac, TON 2/9

Ena Pesti GFT 4/6

ЉУБАВ КОЈА МЕ ЈЕ ПРОМЕНИЛА

Љубав је најлепше осећање у животу, а може да донесе и срећу и тугу. Сваки човек има много љубави у себи, само је испољава на други начин.

Мени је љубав донела мало среће и много више туге. Већ дуже време осећам љубав према једној погрешној особи, али то не могу да променим. Сву своју љубав чувам за особу која је не заслужује. Младост ми пролази, а ја већ годину дана живим и дишем за особу која ће заувек бити у мом срцу. Та љубав није променила само мене, већ и мој поглед на живот. Почела сам да схватам неке ствари које не бих могла да се та љубав није дубоко склупчала у мом срцу. Знам да та особа никада неће схватити како се осећам и како ми је кад ме погледа. За њега сам иста као и све остале девојке. Не схватам зашто сам баш ја та која мора да воли некога кога не сме и зашто баш моја љубав неће бити узвраћена? Када мало дубље размислим, схватам да то што ми се дешава на неки начин има смисла. Сада разумем шта је љубав и како је воleti неког више од себе. Хвала му за тај прелеп осећај који ме је променио и унео у мој живот неку врсту среће коју ћу заувек памтити, и која ће бити у мени скривена од свега и свакога. Споља сам иста, а изнутра другачија особа, која ће цео живот хтети нешто што се никада неће остварити.

Надам се да ће моја љубав да се угаси, јер ми је овако јако тешко. Он је близу мене, а заправо тако далеко да никада нећу моћи да га досегнем. Осећам се као неки мали усамљени цвет на ливади окружен другим цветовима. Остаје ми да се надам да ће он схватити да ја нисам као остали цветови, и да сам онај цвет који он треба да убере.

Леона Рогоћ ГФТ 2/15

MIERT JÓ GYEREKNEK LENNI?

Eddig még sosem gondolkodtam azon, hogy miért is jó, vagy egyáltalán jó-e gyerekek lenni. Ám, ha most erre a kérdésre keresem a választ, egyértelműnek tűnik: igen. S, hogy miért? Lássuk csak:

Először is az élet játékaik jutnak eszembe. Gyerekként önfeledten, bármikor, és bármivel játszhat az ember. Ám felnőttként ez a játék már nem az igazi. A másik dolog a munka. Nem kell dolgoznom, mégis megvan mindenem. Szüleim gondoskodnak helyettem. Látom őket, nap mint nap munkára sietnek. Ilyenkor örülök, hogy még gyerek vagyok. Minden kényelmem megvan. Nem kell mosnom, főzöm, fát vágnom, begyűjtanom, vagy gyermekeimről gondoskodnom. Csupán a tanulás a legfontosabb! Ezt várják el tőlem szüleim, cserébe az ő gondoskodásukért. Kényeztetnek, a kedvembe járnak. Vigyáznak rám, és óvnak. Kell ennél több, vagy jobb? És érzem a biztonságot is. Ha valami gondom, bajom van, legyen az bármi, szüleim mindig segítenek megoldani, és mellettem állnak. Ezt is csak gyermekkorában érzi igazán az ember.

Lehet, hogy mások nem így gondolkodnak, ahogy én, és szeretnének mielőbb felnőtté válni. De, ha engem kérdeznek, én sosem nődék fel!

Velcsov Valentína GFT 1/8

ПРЕД ОТВОРЕНОМ КУТИЈОМ

На дну ормана пронашао сам стару, заборављену кутију. Она ми је испричала приче које сам одавно заборавио.

У њој су се налазиле старе фотографије једног дечака. Избладеле су и имале су онај специфичан мирис старих, запостављених ствари. На први поглед их нисам препознао. То су биле фотографије на којима сам био ја кад сам био млађи. Поред мене су стајали моји тадашњи другари. Са њима сам одрастао, а чим сам одрастао, заборавио сам их. Одједном сам се разведрио и са осмехом на лицу наставио да гледам фотографије. Осећао сам се као да сам се поново повезао са прошлим животом, разбистрених мисли. Свака нова фотографија ме је све више испуњавала. У последње време се врло ретко сретнем са старим другарима, а када се то деси, осећам се тако радосно. Живим из дана у дан и нижем нове успомене које ће, такође, бити заборављене. Као да сам престао да размишљам, постао сам равнодушан. Ето, како живот зна да буде ироничан! Довољна је једна, наизглед небитна кутијица са старим фотографијама да пробуди успомене које никакво богатство не може купити. Без успомена на детињство заборавио бих ко сам ја, заборавио бих себе.

Затворио сам кутију и вратио је на место. Бистре главе и отвореног срца изашао сам из куће и прошетало се до Николе, некадашњег најбољег друга. Уздахнуо сам дубоко и пружио му руку. Као странац у његовој кући, питао сам га да ли има времена да се поново упознамо.

Robert Gondi TON 3/9

KAŽI MI

Ti ne znaš kako je velika tuga
kad se na nebu pojavi duga,
i potreće deca, srećni ljudi,
a ti sam, dok čežnja ti kida grudi.

Kaži mi kako da obuzdam zvezde
što se na jastuku mom noću gnezde,
i sve se više i više roje
i ožiljke duše moje bezobrazno broje.

Ti imaš ključ svih mojih slabosti,
reci mi tajnu zaljubljenosti!
Šapni mi šifru i tajni kod,
da u mirne vode zaplovi
moj nemiri brod.

Aleksandra Ornjakov GFT 2/15

JESEN

U jesen sve je šareno –
Žuta, crvena, smeđa boja.
Na zemlji tepih od lišća,
Što boji sve.

Priroda je malo mirmija
Nego u leto
Lišće pada tiho i mekano,
Vetar šapuće,
Sunce gleda smejući se zemlji.

U jesen zemlja samo spava,
Odmarajući se,
A kad proleće dođe,
Ona budi se.

Nad Noemi GFT 3/6

ПИСЦИ У ФОКУСУ

Душан Ковачевић у разговору са публиком

Књижевни фестивал *Писци у фокусу* одржан је од 25. до 27. фебруара на *Отвореном универзитету*, у организацији *Фокус фондације*. Прве вечери суботичкој публици представио се чувени драмски писац Душан Ковачевић, пленећи шармом и ненаметљивом духовитошћу. Занимљиво је причао о својим књижевним почецима у времену када је књижевност имала много већу улогу у формирању свести и савести људи. Колико сте пута вртели снимак позоришне представе *Радован Трећи* или гледали филмове *Маратонци трче почасни круг*, *Ко то тамо пева* или *Балкански шпијун*, рађене према драмским текстовима овог писца, откривајући притом сваки пут дубље слојеве и нова значења? Душан Ковачевић, сазнали смо, филмове рађене по својим делима гледа у монтажи и - никад више! Стваралачка енергија води га даље и тада нема жељу да се враћа на већ урађено. Занимљиво је било чути да је сурова и беспопштедна књижевна и позоришна критика на стваралачким почецима овог, како га данас зову, савременог Нушића, омаловажила његово дело, што је још једна у низу потврда да оне који инвентивношћу и генијалношћу померају духовне хоризонте свог времена, у потпуности схвате тек будуће генерације. Ковачевић је духовито причао о културној сцени седамдесетих и осамдесетих година, и својим пријатељским сусретима са великанима српске књижевности - Данилом Кишом, Бориславом Пекићем, Михизом и другима. Говорио је и о својим најновијим остварењима - драми *Генерална проба самоубиства*, чија је премијера одржана у децембру, као и о недавно завршеном филму *Свети Георгије убиња аждаху*.

Снажан утисак оставило је и књижевно вече на ком је о свом делу говорио Никола Маловић, млади црногорски

Стела Шаровић, професор српског језика, водила је књижевно вече са Николом Маловићем

писац, вишеструко награђен за роман *Лутајући Бокел*. Маловић је аудиторијум одушевио енергијом, ерудицијом и речитошћу. Награђени роман је књижевна критика назвала првим медитеранским романом наше књижевности, јер је својом појавом надоместио ту недостајућу карику у ланцу српске књижевности. Фасцинантан је податак да је писцу за стварање овог романа, својеврсне антиодисеје, било потребно око пет година помног истраживања, а за настајак три-четири странице, морао је понекад изучавати исцрпну грађу и по неколико месеци.

Остао је утисак да *Тко чита - вриједи*, како је шаљиво, а заправо озбиљно рекао Никола Маловић, слободно парфразирајући реченицу из стрипа *Алан Форд*.

Па, послушајмо га и-читајмо! И видимо се на следећем књижевном фестивалу!

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ
ИЗМЕЂУ СТВАРНОСТИ И СНА

У чудесном свету између стварности и сна, плови мисао Зорана Живковића, српског писца фантастике.

До сада је написао 17 романа у сфери фантастике, и један

је од оснивача *Друштва љубитеља фантастике Лазар Комарчић* из Београда. Он је најпревођенији домаћи писац и добитник Светске награде за фантастику 2003. године коју је добио за новелу *Библиотека*.

Књижевни стил Зорана Живковића може се упоредити са Кафкиним или Булгаковљевим, па бисмо га, условно, могли сврстати у групу средњоевропских писаца фантастике. Овај инересантан аутор наступио је пред суботичком публиком трећег дана књижевног фестивала. Модератор вечери био је Слободан Владушић, а разговор двојице ерудита, љубитеља језика и књижевности, и рекло би се, блиских пријатеља, протекао је у опуштеној атмосфери. Смирени, једноставни и елегантни писац освојио је публику непосредношћу, духовитошћу и интелигенцијом, као и жестоком критиком савременог друштва, обележеног падом моралних вредности и (не)схватањем лепог. Заголицао је сујету присутних, поставивши питање колико данас има добрих читалаца.

Током књижевне вечери, Живковић је читао делове свог последњег романа *Писац у најам (Ghostwriter)*. Навео је публику на размисљање о кризи сопствене моралне личности у доба либералног капитализма, у ком писац не може да живи од свог рада. Питао се који би писац одолео ласкању, макар и анонимног поклоника, и да ли би прихватио недолучну понуду да напише роман за наручиоца којем би препустио ауторство за прикладну награду.

Исидора Докић, секретар школе

Бранка Јовичић, професор

INTERVJU:

SRĐAN SEKULIĆ
glumac subotičkog Narodnog pozorišta

E, cico, dođi da ti pričam kako sam upoznala brutalnog glumca. Srđan Sekulić, '84. godishte, chlan Subotichkog pozorišta. Brutalan je mawi. Jaaako je cool! Srdanee, wtpnncs. Ako se izražavas kao u gore napisanom tekstu, MOLIM TE idi u pozorište, ili bar pročitaj sledeći tekst. (Napomena: tekst je prilagođen i hejterima w, tz, wtpkljds i sl.)

По чему си јединствен глумец?

Верујем да су сви људи јединствени, тако да, све оно што ја јесам, чини мене јединственим.

Шта за тебе представља ризик?

Када додећ у неку ситуацију, за коју не знаш како ће да се заврши, а захтева одређену храброст. Важно је не плашити га се колико је год то могуће.

Шта је за тебе изазов?

Интервју за средњошколски лист

Да ли је врхунац на представи vezan isključivo за реакцију публике, или је битнија вања међусобна интеракција на бини?

Много је важније оно што је међу нама, на сцени, оно што осећам, али је такође лепо када публика препозна то што се десило на сцени. Најлепше је када уследи бурна реакције публике после нечега на сцени што је било добро и по нашем суду. Дакле, када се покlope осећања нас на сцени, и публике у гледалишту. Мда, има ситуација када публика реагује сјајно, а ми се на сцени не осећамо баš најбоље и нисмо задовољни како ствари теку. Има и обрнутих ситуација, када ми имамосе осећај да смо урадили добро и да су се на сцени десиле добре ствари, а реакција публике није баš она какву смо очекивали.

Да ли би одбио улогу због неких ставова или личних уверења?

За сада не постоји улога коју би одбио, јер је то ипак улога. Уколико верујем да та представа носи неку поруку која није у супротности са неким основним humanističким уверењима, па time и мојим, onda bih igrao sve. Neko mora i to da igra.

Да ли ти глума користи у приватном животу?

Професија ми користи утолико што значајно

утиче, већ шест година unazad, na formiranje mene kao čoveka i ličnosti. Ali, glumu ne koristim u komunikaciji, ili van scene. Imam osećaj da bi se čovek izgubio ako ne bi imao neku sigurnu bazu ili utočište van scene. Onda je jako teško dozvoliti sebi na sceni rizik da ulaziš u neke druge situacije koje nisu realne i zahtevaju od tebe neku vrstu transformacije. Gluma je za scenu.

Srđan Sekulić на сцени

Да ли те је неко дело карактерно променило?

Ја верујем да јесте. Све књиге које сам гледао су, на неки начин, у већој или мањој мери, uticali на неке моје ставове. Још кад сам био клинац, па до данас. Сматрам да су књиге и филмови прављени да би на неки начин uticali на нас, и да би нас menjali на bolje.

Да ли си се лично пронашао у некој улози?

Бар делимично сам се нашао у свакој улози коју сам до сада радио. Мораš да тражиš неки spoj između onoga што играш и onoga што ти јеси. Мораš да поверујеш у тог човека и мораš да га одбраниш, као живог биће. Да тражиш мотивацију за његове поступке, да тражиш његов senzibilitet, preispituјеш emociје и želје. У једном моменту се glumčeva ličnost i uloga sretnu. Крајњи zadatak је да uneseš celog себе i celo svoje biće у tu ulogu.

Какве улоге највише волиш да играш?

У суботичком позоришту највише volim да igram *Dragu Jелenu Sergejevnu, Razboynike i Sabirni centar*. Trudim se da uživam у svim predstavama које igram.

Постоје ли погрешне одлуке?

Да наравно да постоје. Trudim se да верујем да не постоје nepopravljive одлуке.

Којој се књизи враћаш?

Selimovićeвој књизи *Derviš i smrt* коју сам čitao три пута. Враћам се и pesmama Miroslava Antića и romanima за decu Branka Ćopica.

Којој групи људи си припадао у средњој школи?

Bio sam dobar đak, ali sam se više priklanjao lošijim đacima. Oni su mi uvek bili bolji drugari.

Да ли можеш овог тренутка да заплачеш?

Да, али нећу. xD

РЕЧНИК ЖАРГОНА
ЗА НЕУПУЌЕНЕ

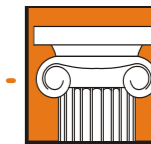
BRUTALAN- super, dobar

MAWI- mali

COOL- neprevodivo, ali svi znate šta znači

WTPNNCS- volim te puno, највише на celom свету; koristi se pri pisanju poruka на mobilnom telefonu

HEJTER- onaj koji mrzi, koji je mrzovoljan

INTERVJÚ:

MESS ATTILA

a szabadkai Népszínház színésze

Mess Attila a Szabadkai Népszínház színésze, négyszeres Évad Színésze Díjas színész, rendező, műsorvezető.

Mitől lesz színész a színész?

Mess Attila a színpadon

Az a fontos, hogy az emberre hassanak külső dolgok és utánna tudjon beszélni róla. Mások álmait mi állmodjuk meg. Egyszínész-összinté. Nagyonközhelyesen hangzik, de van helye ebben a világban, mert annyira érzelemmentessé vált, hogy intenzív,érthető, erős érzéseket kell, hogy átadjon, de azokat jól. Életszagú kell, hogy legyen. Mert ez a hétköznapi elveszik. Ha ezt jól csinálod színész vagy.

Mi szerettél volna lenni gyermekkorodban?

Az összes létező járművet szerettem volna hajtani. De legtovább hajóskapitány szerettem volna lenni, a felelőség súlya, az izgalom miatt. Ezért is lettem színész. Vagy csak túl sok Star Treket néztem és hatott rám (nevet). Mindenki élete lehet érdekes és izgalmas. Én utálok a monotóniát.

Miért döntöttél úgy, hogy diák színjátszókkal foglalkozol?

Egy idő után az amit hivatásnak és életformának nevezünk, át tud alakulni egyszerű hétköznapi munkává, amikor már nem a keresésről szól. Amikor bemész és a kollégáid szemében csak a fizetési csekket látod, és nem a keresgélést. Az az igazság, hogy erre ráuntam és érdekesebb kicsit másokkal is elkezdtem kerestetni érdekes dolgokat a világban.

Melyek voltak a kedvenc általad formált figuráid?

40, 45 előadást tudhatok magam mögött, mindegyikben van valami, ami érdekessé teszi azt, vagy meg kell benne találni. Nagyon szerettem mindig azokat a figurákat, akik összetett egyéniségűek, amik főleg egy kicsit a gonosz, a gonoszokodó felé húznak, ami homlokegyenesen ellentéte a személyiségemnek. Ilyen volt a Közellenségben a Nagy Vencel. A Padlás Rádiósa is nagyon izgalmas volt számomra, azért mert hihetetlen egyszerűség volt benne. Közben nagyon szerettem a Titanic vízirevűben a Ritter Dénes figuráját, mert hihetetlenül meg akarta változtatni az embereket.

Mit csinálsz most Szlovéniában és úgy általában?

Most lendvai gyerekekkel, körülbelül 70-90 fiatallal foglalkozom. Amikor belefér itthon, Szabadkán egy kicsit tévézek. A Géza gyerekenjátások, hogy azért formában maradjak színészként is. Elvégeztem egy drámapedagógiaia képzést is. Szóval főleg rendezek, és az utóbbi években sokat foglalkozok táboroztatással, az egész nyaram ezzel telik el.

Rotary Klub tag vagy. Meséj erről kicsit!

A világ 147 országában van, 32ezer klubbal, olyan emberek a tagjai, akik önzetlenül segítenek. Van egy alapmottó, ami durva fordításban a

Mess Attila a színpadon

következő : A közös célokat, a mások problémáját a magadé elé helyezed. Tehát úgy szolgál, hogy nem te vagy benne a fontos, hanem az, akit szolgál.

A kérdés az, hogy az embereknek van-e mondanivalójuk. A legnagyobb probléma az, hogy nincs mondanivalójuk, nem tudnak véleményt formálni. Az a pár ember formálja a világot, akinek van véleménye és akar valamit. Vélemény nélkül nincs mondanivaló. Az embereknek nincs igényük, hogy véleményük legyen a világról, pedig ők alakítják a világot. Generációk jönnek úgy ki az életbe, hogy nem találják a helyüket. Továbbá www.messattila.com

Smit Tímea, GFT 4/6

ПОЗОРИШНА ПРЕДСТАВА

БРОД ЗА ЛУТКЕ

Сехате ли се бајки о принцезама и принчевима који су живели срећно до краја живота? Да ли заиста верујете у то?

Почетком априла, професорице српског језика, Неђа Бајић и Бранка Јовичић, водиле су ученике неколико одељења наше школе у Нови Сад, у Српско народно позориште, не слутећи куда нас воде. Одвеле су нас у бајку, крваву бајку умазану гнојем и знојем, обавијену димом цигарете и смрадом алкохола. Била је то бајка о принцези, али не о оној која личи на розе Барбику. Живот главне јунакиње

сцена из представе

је, како сама каже, за гледање. Она је уметница која уздижући се у друштву, све више пада у вртлог гротескних дешавања. Постаје чудовиште. Желела је да ради оно што нико није, а у ствари је радила оно што нико не жели себи да ради. На крају је тражила пут којим би изашла из таквог живота, али ни сама није знала где жели да стигне. Тако је, тражећи излаз, пронашла смрт и коначан мир.

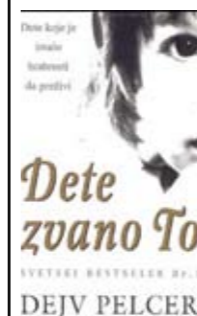
Ова бајка је приказ уласка у стваран живот, као и стварног краја. Све нас чека смрт. Чудовишта остају да живе. Њих се људи плаше.

Представе као што је ова представљају стваран живот, без улепшавања. Определите ли се да гледате ову или неку другу представу, нећете зажалити, јер све оне нас уче животу. Одлазак у позориште важан је за развијање наше личности и спознавање моралних вредности. То је место на ком стичемо душевни мир и где можемо разрешити све недоумице.

Наталиа Цвик ГФТ 2/15

Dejv Pelcer

DETE ZVANO TO

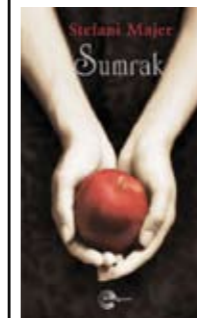
DEJV PELCER

Knjiga je napisana prema istinitom događaju i govori o stvarima koje se dešavaju tu negde, oko nas. Glavni junak je Dejvid, dečak kora je dugi niz godina na sve moguće načine maltretirala majka, nezadovoljna sopstvenim životom. Sam naslov knjige govori mnogo. Nadimak "to dete" dečaku je nadenuła majka, smatrajući ga nedostojnim života. Dva dečakova brata, kao i otac deteta, nisu imali hrabrosti da mu pomognu, iako je dečaku u više navrata pretiła smrt. Dejvid se na kraju poverio medicinskoj sestri koja ga je smestila u dom, u kom je imao normalne uslove za život. Oni koji misle da su ovo samo prazne priče, treba da se osvrnu oko sebe, i shvatiće da i među nama ima dece kojoj je potrebna pomoć.

Ivana Petin GFT 2/15

Stefani Majer

SUMRAK

SUMRAK

Ukoliko volite vampire i vukodlake, a ujedno i predivne ljubavne romane, idealne knjige za vas su knjige iz ciklusa Stefani Majer: Zasad su objavljena četiri romana Sumrak, Mlad mesec, Pomračenje i Praskozorje. Na žalost, na srpski jezik do sada su prevedene samo prve tri knjige, dok prevod četvrte željno iščekujemo. Radnja romana Sumrak odvija se u malom, tmurnom američkom gradu Forksu. Glavna junakinja je mlada Beli koja se zaljubljuje u vampira Edvarda. Mnogo prepreka stoji na putu dvoje zaljubljenih. Kao i u svakom ljubavnom romanu, Edvard nailazi na suparnika vukodlaka, a poznato je da su vampiri i vukodlaci iskonski neprijatelji.... Nadamo se da smo vam zagolicali maštu i da ćete uskoro pročitati popularne knjige Stefani Majer. Kada jednu od pomenutih knjiga uzmete u ruke, nije vam lako da se od nje odvojite. Uverite se sami!

Dalilla Mere i Adrijana Lasak, TON 2/9

Marko Vidojković

KANDŽE

KANDŽE

Roman prati život mladog studenta na trećoj godini Pravnog fakulteta, u vreme nesrećnih devedesetih. Glavni junak živeo je okružen bedom u svakom smislu te reči, što je bio slučaj sa većinom ljudi tog vremena. Ogorčen zbog stanja u zemlji, on učestvuje u studentskom protestu 1996/97. godine, svakodnevno rizikujući život u sukobima sa policijom. Njegov život dobija drugi tok kada upozna devojkicu Nadu. Vidojković govori o ljubavi, pravim životnim vrednostima i smislu života. Knjiga je veoma poučna i zanimljiva našoj generaciji.

Andrea Jović GFT 2/15

Ana Frank

DNEVNIK ANE FRANK

DNEVNIK

Dnevnik Ane Frank je knjiga koja nikoga ne ostavlja ravnodušnim. Ana Frank je jevrejska devojčica, koja je najlepše godine svog detinjstva tokom Drugog svetskog rata provela skrivajući se od neprijatelja. Mučne dane ispunjene strahom i neizvesnošću prekrćivala je pišući dnevnik. Ana je svoj dnevnik pisala od 12. juna 1942. do 1. avgusta 1944. godine. Neposredno i iskreno, Ana piše o svojim razmišljanjima, strahovima, patnji i nadi. Na žalost, život joj je nasilno prekinut u koncentracionom logoru Bergen - Belzen. Njen dnevnik ostao je da svedoči o strahotama Drugog svetskog rata, a ona je postala simbol stradanja. Dnevnik Ane Frank, osim umetničke, ima i istorijsku vrednost, jer nam približava teško vreme Drugog svetskog rata, opominjući nas da je rat veliko zlo u kom uglavnom stradaju nevini. Ova knjiga drugačija je od svih koje sam do sada čitala i zato je svima preporučujem.

Nina Njegomir GFT 2/15

UT 4/2

GFT 4/4

GFT 4/6

TON 4/9

HT 4/3

G 3/7

TPA 4/7

GFT 4/5

UT 4/1

D 3/13

naši 2008/09.
maturanti

Jelena Albijanić i Aleksandar Topić osvojili su 3. mesto na pokrajinskom konkursu na temu:

ŠKOLA BEZ BOLA

Oduvek je među decom, tinejdžerima, bilo konflikta, tuča itd, ali nikada u toj meri kao poslednjih nekoliko godina. Možda i više od nekoliko godina, ali ja ipak imam tek 18 godina i ne mogu sa sigurnošću da tvrdim kada je sve to počelo... ne znam da li to neko može. Ali jedno mogu da kažem - nasilje među decom i dalje raste.

Žalosan je što nas to nasilje više ne čudi i zastrašuje toliko. Kada na vestima čujemo kako je neki šesnaestogodišnji dečak istukao, izbio ili čak ubio nekog svog vršnjaka mi, naravno, ako smo imalo humani, pomislimo kako je žalosan kada neko izgubi život, ali retko ko pomisli i zapita se - "Kako to da je neko dete spremno na tako neki agresivan, gnusan čin?!" Zato mislim da je ideja "Škola bez bola" dobra, ali koliko je moguća...? Više mi deluje kao neko sanjanje, zanošenje... Da bi se nasilje u školama smanjilo, prvenstveno država treba više da učestvuje u svemu tome. Naša država sve to nekako površno odradi, samo da bi narod pomislio da će se vlast pobrinuti za to. U škole su stavili po jednog policajca, kao da on može sve da vidi i čuje, a da ne spominjem da nije ni obučen da radi sa decom. Dovoljno je reći samo da u Srbiji nisu čak ni urađeni statistički podaci da se vidi koliko je nasilno ponašanje zastupljeno u osnovnim i srednjim školama.

Na internetu sam (ne mogu sad da se tačno setim gde) pročitala komentar nekog čoveka koji kaže da bi bilo dobro uvesti časove tolerancije. Nije posebno napisao kako je on to sve zamislio, ali to me je navelo na razmišljanje. Ta ideja ima dobre i loše strane. Loše strane toga su što malo njih uvida da časovi tolerancije trebaju i profesorima, a ne samo učenicima, jer ako vas neko sve vreme muči i viče na vas kada nešto ne znate, normalno je da polako počinjete da mrzite školu i postajete agresivni kada ste u njoj. I onda počinjete da budete agresivni prema profesorima, najčešće onima koji su dobri prema deci i trude se da nekako olakšaju gradivo.

A zašto je to tako? Zato što se onih profesora koji viču i ponekad iskaljuju svoje frustracije na učenicima, učenici boje, pa svoj bes iskaljuju na onim profesorima koji nisu tako strogi.

Odnos profesor - učenik je veoma loš. Kao da su profesori jedna strana, a mi učenici druga strana, i konstantno smo u ratu.

Veoma je bitno da profesori shvate da mi ne možemo uvek sve da naučimo kako su oni to zamislili. Odrasli su se ogradili time da rade osam sati dnevno, a mi smo u školi po sedam, osam časova i onda kada dođemo kući treba još da učimo. Nisam neki matematičar, ali ipak mislim da to prelazi osam sati.

Profesori nam pričaju kako je u njihovo vreme još teže bilo ići u školu. Pa ako ćemo to logikom, šta će nam demokratija i sve ovo? Zašto jednostavno ne uvedemo opet robovlasništvo?

Druga greška - Ti časovi su bili već uvedeni, ali problem je bio što je na njih išao ko je hteo i što su se na njima igrali neke igrice. Sve je to slatko, ali mislim da treba ozbiljnije da se radi na takvim časovima.

Zato smatram da treba u nastavu redovno da se uvedu takvi časovi. Barem jednom nedeljno i da ti časovi budu sa pedagogom. Da se sa decom i tinejdžerima radi, u osnovnim i srednjim školama, priča otvoreno, bez zaslavljanja istine. Takođe bi na tim časovima trebalo pričati o njihovim problemima. Uzrok agresije kod neke dece može biti porodica. Možda su roditelji suviše zauzeti da bi pričali sa svojom decom; možda su nervozni, pa ne mogu normalno da pričaju sa njima, možda ih roditelji zlostavljaju. U svakom slučaju, možda je stanje u porodici loše. Možda neko suviše igra nasilne igrice; možda suviše gleda nasilnih scena na TV - u... itd.

Uzrok može da bude bilo šta i zato treba pričati sa decom. Takođe bi trebalo napraviti neki program za edukaciju profesora. Većina profesora se verovatno ne bi složila sa ovim, ali činjenica je da im treba neka vrsta edukacije kako da rade sa nama, jer ne može se od nas uvek očekivati odgovornost. Ipak smo mi tek u fazi sazrevanja, i tek sada učimo kako funkcioniše svet i društvo oko nas.

Jelena Albijanić VT 4/1

У ДРУШТВОТРЕБА УЋИ ИЛИ КАО ТОПОВСКО ЂУЛЕ ИЛИ КАО КУГА

Опоре де Балзак

Данас, у друштву у којем живимо, на цени су морална начела која се противе васпитању старијих генерација.

Све се одвија брзо, непрестано се јављају новитети у свим областима, а у складу са тим мењају се и вредносна начела у друштву. Само од нас зависи хоћемо ли их прихватити или не, а од тога на који их начин прихватамо, зависи и хоћемо ли ми бити прихваћени у друштву. Приметио сам да је то плитко размишљање веома распрострањено међу мојим вршњацима, али и онима нешто млађима и старијима. Веома је важно не стопити се са масом, него остати свој, и трудити се да себе прикажемо у што бољем светлу. Само тако можемо бити примећени у друштву - ако нам је то циљ, а верујем да свима нама јесте, јер је то пут до успеха. Мислим да је у друштво боље ући као топовско ђуле, а не као куга. Опака је то болест, брзо се шири... Оставља траг, дуго се преносе приче, сви те знају по лошем. Топовско ђуле асоцира на експлозију и тренутну промену, која такође оставља траг, али он не мора бити лош, а штета се да исправити.

Верујем да ће доћи време када ће се ценити праве вредности, када ће људи поново бити људи, и када ће то постати и деца, јер од нас зависи сутра.

Немања Трајковић ГФТ 2/15

МОЈА РАЗМИШЉАЊА НА ПОЧЕТКУ 21. БЕКА

Ноћ је... Седим, замишљена, погледа упереног у нејасну, далеку тачку...

Не знам шта ме је навело да се замислим дубоко - можда неизвесност, можда страх. Пред мојим очима нека сивило, а у мислима нека недефинисана зебња. Зашто? Не знам ни сама, само осећам да ме пут води у неком непознатом правцу, нејасном и магловитом. Да ли смо дошли до дотле да ни сами не знамо куда и на коју страну да кренемо? Да ли смо на прекретници на којој треба да се одредимо шта треба да буде модел доброг, а шта треба да препустимо забору? Није ли ова планета довољно патила због неких високих, мени нејасних циљева? Нису ли неки лоши људи толико зла учинили? Зар није време да се запитамо када ће доћи крај моћницима који нам кроје судбину? Ту сам, на почетку другог миленијума, и надам се да је дошло време промена. Не желим да пратим свог брата и оца у рат! Не желим да гледам сузе и зебњу, страх и очај моје мајке која испраћа свог сина у таму и неизвесност! Желим слободу, срећу и мир! Зар је то много? Зар није довољно невоља? Нека деца броје заложнике и остављају их за сутра, јер не знају шта ће им донети сутрашњи дан.

Ушли смо у нови миленијум. Пробајмо да живимо усправне главе и пуног срца. Радујмо се новом дану, оставимо мржњу и злобу. Имајмо љубави за свако дете. Само тако моћи ћемо да пребродимо све неједнакости и бићемо срећни и вољени.

Катарина Кандлер ГФТ 1/15

ALEKSANDAR TOPIC IZ ODELJENJA GFT 2 / 15 DAO JE IDEJNO RESENJE PLAKATA NA ZADATU TEMU

MYSPLACE JE PRS'O (a prs'o je i facebook...)

Facebook zajedno sa najmanje pedeset najvećih internet sajtova prati sve vaše onlajn aktivnosti. Ako ste mislili da to što sedite sami u sobi i pretražujete porno sajtove niko ne zna, varate se...al' ajd'.

Ko nije napravio profil na FB-u, a ima u planu, bolje da ga i ne pravi. Pored bolesnih grupa koje će te samo iznervirati i pokvariti ti dan, postoje još mnoge stvari koje će te smoriti. Tu se nalaze raznovrsne igrice koje su vrlo zarazne i koje uspešno zaglupljuju. Znam po sebi :/

Igrica koja je vrlo zarazna, pod nazivom Pet Society toliko je mutava da ti dođe da plačeš. Naime, tema (ako se to uopšte može nazvati temom) igrice, je da imas neku životinju koju treba da kupaš i hraniš. Vrhunac igrice je da ti životinja postane što popularnija i da sakupiš što više „pehara“. Njih osvajaš tako što treba da kupiš što više cipela, majica, pantalona i narukvica svojoj životinji. TO JE SVE! Što je najgore, u par navrata uhvatio sam sebe da tu glupavu igricu igram i po dva sata... Odvikao sam se. Jej za mene...

Grupe tipa zakoljimo sve što se razlikuje od srpskog/madarskog/muslimanskog/hrvatskog, nešto je što se na FB-u sreće

svaki dan, i totalno su normalne pojave zbog kojih svi postaju „fanovi“... Jedno. Svi smo prsli. „Milka Canic je, ustvari, Ratko Mladić“ je nešto čemu sam se slatko nasmejao...

Ima tu i duhovitih stvarčica, ali naspram bolesnih su nevidljive. A myspace još više smaaaraa, ništa se ne dešava, osim što te spopadaju sa svih strana razni bolesnici i perverznejaci...

Sve u svemu, `ajmo negde da se družimo bez kompjutera i netaaa...

Branko Tmušić GFT 2/15

ЗНАШ ЛИ ГДЕ ПРИПАДАШ?

Sagmeister Alida GFT 4/6

На првом месту су, као и увек, фенсери. Сјајне су личности којима, чини се, све пада у руке без великог напора, али то баш и није нека предност. Пошто им се аутоматски испуњава углавном све што зажеље, опада им проценат интелигенције или, на фенсерском језику "ICQ". Пажљиво сам проучио неке од њихових одговора на различита питања и добио невероватне резултате:

- Које је боје крвава?
 - Љубичасте.
 - Кад је био Други светски рат?
 - После првог.
 - Шта нас учи физика?
 - Откуд ја знам, нисам ја Адолф Ајнштајн.
 - Шта је теже: сто килограма камења или сто килограма перја?
- Одговор је био неочекиван - исто је.

БИ О
ДАРКЕР,
ПАНКЕР ИЛИ
ШТРЕБЕР, ХЕЈТЕР,
СКЕЈТЕР ИЛИ РОКЕР,
ФЕНСЕР, ДЕНСЕР, АУТСАЈ-
ДЕР, ИЛИ НЕШТО ТРЕЋЕ,
ПЕТО... ДЕСЕТО... ВАЖНО ЈЕ,
НАЈВАЖНИЈЕ, ДА СЕ ДОБРО
ОСЕЋАШ У СОПСТВЕНОЈ
КОЖИ И ДА УВЕК
ОСТАНЕШ СВОЈ!

Pesti Emma GFT 4/6

Помало сморени су и припадници следеће групе- хипици. Није да их последњих година баш нешто има, али и они малобројни имају веома значајну улогу у друштву. Упорно, са великим жаром, деценијама уназад, покушавају да промене свет, желе да сви буду срећни и задовољни, весели... Није да нису исмејани у вицевима, али би, сложићете се, без њих ова наша планета била некако јадна и безбојна!

ЗНАШ ЛИ ГДЕ ПРИПАДАШ?

Друга, фенсерима дијаметрално супротна група су металци, можемо их слободно назвати и антифенсерима. Имају челичне живце и стрпљења као пас оболео од беснила пред мачком. Слушају сјајне бендове: *Slipknot*, *Rammstein*, *Disturbed* итд. Носе црну или војничку одећу коју поштено искидају и украсе свакаким џица-бицама као што су ланци, отварачи за пиво, разне значке, нитне, зихерице, браници од аутомобила, падобрани... Најчешће су веома сморени, вероватно зато што се уморе од ношења десет килограма гвожђа на себи.

Kozma O. Lantta GFT 4/6

Aré Anet GFT 4/6

За сам крај - гранде финале, шлаг на торти или кола у пиву, како вам драго - створења бледе коже и црвених очију која живе у мрачним просторијама. Не ради се о Касперу са упалом очију, већ о гејмерима или хакерима. Припадник било које од горе наведених група може истовремено егзистирати и у редовима ове тајанствене специје. Веома су повучени и агресивни, а цео дан проводе гњавећи мишеве, ширећи вирусе и разбијајући багове. Изгубили су контакт са спољним светом, па се служе интернетом да би из своје јазбине комуницирали са себи сличнима. Имају одличне рефлексе, али, на жалост,

таман толико снаге да их ветар не одува. Зато имам један савет за њих: искључите компјутер, изађите на свеж ваздух и немојте се уплашити ако приметите ужарену светлу куглу на небу - неће вам пасти на главу, и немојте се чудити ако пред вама нема нишана.

KAD PORASTEM BIĆU...

MLADEN

Bogat čovek. Imaću para uvek koliko mi treba, porodicu, prelepu ženu, decu sportiste i odlične učenike. Imaću posao koji volim, auto u koji stane moja porodica i oprema za zimovanje. U slobodno vreme ću da igram odbojku sa svojim društvom u hali, a svake subote i nedelje ću gledati Formulu 1. Možda ću ponekad zbog nečega i da se nerviram, ali će se sve uvek završiti hepiendom.

FILIP

Penzioner. Sedim u fotelji pored kamina i uživam... Utrčavaju unuci i radosno viču: Deda, deda, bili smo u zoološkom vrtu! Videli smo velikog medveda i opasnog tigra!

BRANKO

Sunder Bob.
Tako ću moći da se igram sa meduzama i spatulom.

IVANA

Socijalni radnik.
Mislim da roditelji danas ne vode dovoljno računa o svojoj deci i da je potrebno više ljudi koji bi vodili brigu o njima.

ALEKSANDAR

Ne znam šta ću biti, nisam ja vidovita Zorka!

ANDREA

Zaposlena, snalažljiva žena okružena toplinom i ljubavlju. Imaću dvoje zdrave i lepe dece i zgodnog muža.

Kozma O. Laura GFT 4/6

KATARINA

Seljančica. Uživaću u mirnom životu na selu i konačno ću moći da živim sa svojim dečkom.

LAURA

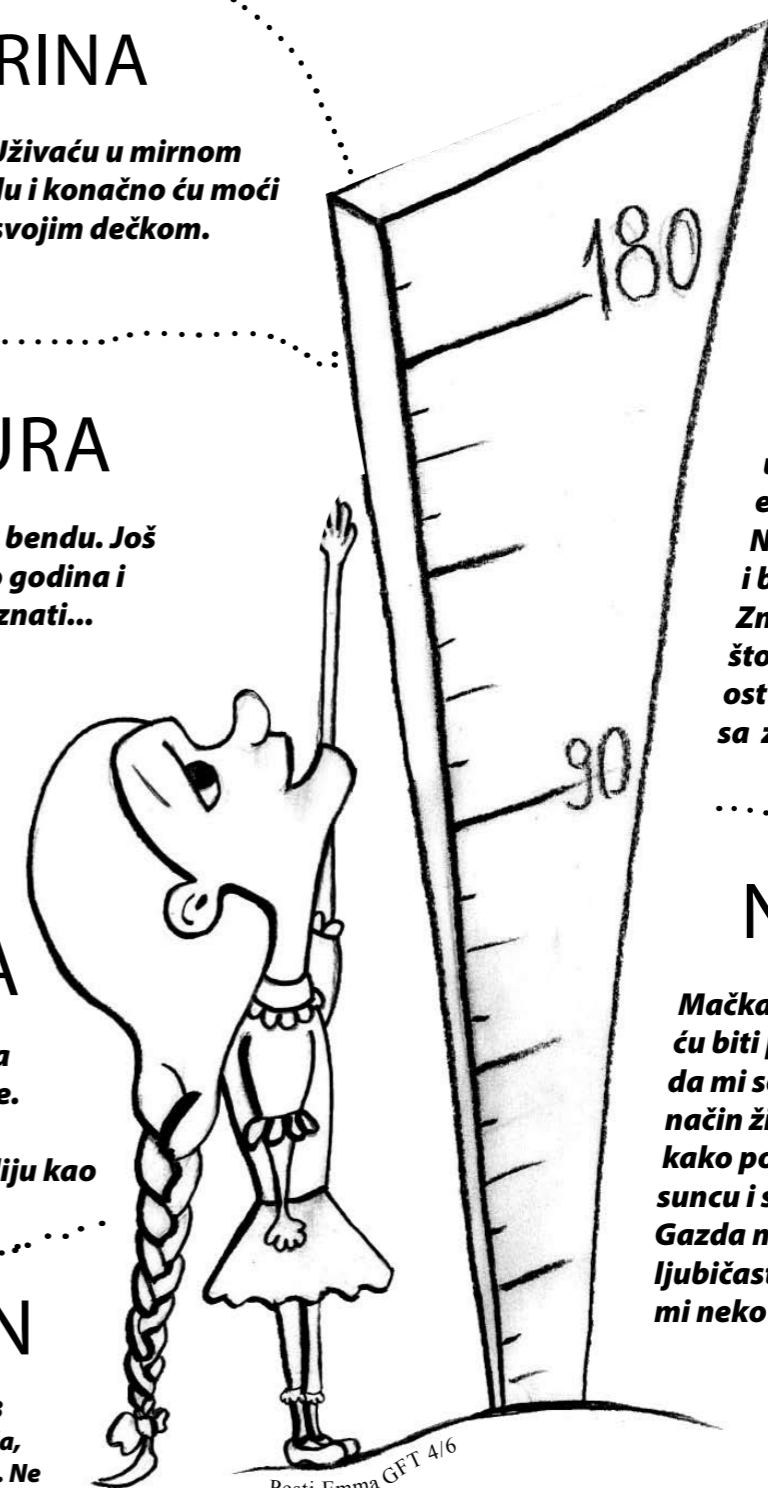
Pevačica u rok bendu. Još samo nekoliko godina i postaćemo poznati...

JOVANA

Živeću u Torontu sa mužem i dvoje dece. Radiću u jednom fotografskom studiju kao menadžer.

KATALIN

Visoka sam svega 153 centimetra i izgleda da, žalost, više neću rasti. Ne mogu da pričam o tome...

Pesti Emma GFT 4/6

NINA

Stjuardesa. Uživaću u putovanjima po egzotičnim mestima. Nosiću lepu uniformu i biću uvek doterana. Znaću mnoge jezike, što će mi pomoći da ostvarim komunikaciju sa zanimljivim ljudima.

NATALIA

Mačka! Pre sam mislila da ću biti pas, ali sam shvatila da mi se više sviđa mačji način života. Zamišljam sebe kako po ceo dan ležim na suncu i skačem za komarcima. Gazda mi donosi hranu na ljubičastom tanjiru i pazi da mi neko ne ukrade hranu...

NE SEDIM U SOBI - IMAM SVOJ HOBI!

Dunja Stojković TON 3/9

Dunja bi još jedan let

Reci nam nešto o aerodromu u Subotici:

Sportski aerodrom u Subotici nalazi se na Čantavirskom putu. Na tom mestu sam provodila mnogo vremena od najranijeg detinjstva. Reč je o travnatoj pisti dugoj preko 1200 metara, a širokoj 200 metara. Na aerodromu se nalaze dva hangara u kojima su smešteni avioni, jedrilice, kancelarije, učionice kao i radionica avio-mehaničara.

Koliko ti znači ovaj hobi?

S obzirom na to da letim od najranijeg detinjstva, jasno je da mi

mного znači jer još uvek u tome mnogo uživam. Zahvaljujući mom tati, koji je instruktor letenja, imala sam priliku da mnogo toga naučim i doživim. Na žalost, još uvek nisam završila obuku, pa ne mogu da letim samostalno, ali se spremam da uskoro i to obavim. Najzbudljiviji su akrobatski letovi, naročito u jedrilici. Tokom leta se čuje samo šum vazduha, a naročito je interesantno kada se jedrilica nađe u stubu toplog vazduha, koji podiže letelicu u visine.

Šta te je navelo da se baviš letenjem?

Način života mojih roditelja koji su vezani za aerodrom.

Opiši nam jedan od tvojih letova.

Prošlog leta tata me je povezoao u jedrilici i popeli smo se na neuobičajenu visinu, što je bilo čudno, jer je standardna visina za obuku osnovnog letenja 300 metara. Iznenada, jedrilica je počela naglo da ponire. Pošto sam sedela na prednjem sedištu, jako sam se iznenadila, a pomalo i uplašila. Tog momenta brzina poniranja je već bila poprilična, i tata je tada uveo jedrilicu u takozvani „luping“. Nakon toga je učinio još nekoliko akrobatskih figura koje su me oduševile. Veoma brzo smo sleteli, a ja sam osetila kako mi adrenalina struji celim telom.

Kako se osećaš dok letiš?

To je poseban doživljaj prostora i slobode.

Anita Bubnjević TON3/9

Robert Gondi TON 3/9

Od kad voziš skejt?

Otprilike tri godine se ozbiljnije bavim skejtbordingom.

Šta te je podstaklo da se baviš ovim sportom?

To je najkreativniji sport za koji znam. Mislim da me je prvobitno privukao spoj umetnosti i sporta.

Da li se profesionalno baviš ovim sportom?

Ne, ne vozim toliko dugo da bih bio na tom nivou. Inače, postati „pro“, tj. zarađivati na ovom sportu, koji je veoma slabo zastupljen u našoj državi, skoro je nemoguće.

Koliko ima skejtera u Subotici?

Moglo bi se reći da nas je malo, desetak.

Zašto?

Mislim da mnogi koji počnu uglavnom ubrzo prestanu, jer nemaju sa kim da voze skejt.

Kako ste se snalazili dok niste sagradili skejterski park?

Snalazili smo se tako što su nam se ulice nudile, kao zelena fontana i slično. Naravno, to je uzrokovalo beskrajne svađe i sukobe sa ljudima koji jednostavno ne znaju lepo da nas zamole da odemo. Često smo imali problema i sa policijom.

Gde se nalazi vaš park?

Skejterski park nalazi se između klizališta i "Greenfood"-a.

Da li si imao udela u izgradnji tog parka?

Da, naravno.

Da li si putovao na neke skejterske skupove?

Jesam. Bio sam na otvaranju skejt parka u Sremskoj Mitrovici, Beogradu i, naravno, u Subotici, kao i na promocijalu prvog pravog srpskog skejt-filma *Papričice džem* u Beogradu.

Da li si na skejterskim skupovima upoznao neke zanimljive ljude i proširio svoj krug prijatelja?

Da, po mom mišljenju, putovanja i upoznavanje novih prijatelja deo su skejtbordinga skoro kiliko i sama vožnja skejta. Gde god da sam putovao, upoznao sam mnogo dobrih ljudi iz cele Srbije, pa i iz inostranstva. Trudim se da ostanem u kontaktu sa njima.

Da li si zadovoljan svojim dosadašnjim dostignućima ili želiš da budeš bolji?

Naravno da želim još da napredujem. Ove godine planiram da snimim „Su – skejt video.09“ sa društvom. Na leto ću, najverovatnije, na turneju duž cele Srbije, tako da imam velike planove za ovu godinu.

Tamara Mandić TON 3/9

Smit Tímea GFT 4/6

Smit Tímea a színpadon

Mióta jársz a Színitanodába?

Négy éve vagyok színitanodás, de egyébként nyolc éve foglalkozok színjatszással.

Hány előadásban játszottál eddig, és melyik volt a kedvenced?

Három „nagy szabású” előadásban játszottam, kettő vizsgaelőadásom volt, ezenkívül ren-

hiszem a különlegessége miatt.

Mi vonz a színházban?

Az, hogy más lehetek, mint aki vagyok. Egy teljesen más és izgalmas világot nyújt. És a nézőknek adni egy darabot ebből a világból, ami jobbik esetben valamiféle nyomot hagy bennük. Végre nem csak a kádban énekelhetek.

Milyen élményeket szerzel próbák alatt?

Nagyon nehéz és fárasztó tud lenni, mert nem csak a színházban kell helytállnunk, hanem a suliban is, és 12 óras próba után nem olyan egyszerű hétfőn reggel iskolába menni. A Strangers in the night pedig a nem túl vidám alapsztori miatt lelkileg is nagyon megerőltető.

Szeretnél a jövőben is színészkedéssel foglalkozni?

Nem leszek diplomás színész, de nem akarok kiszakadni ebből a bizonyos világból. Most már jobban érdekelnek a háttér munkák, mint maga a színpad. Kicsit kacsingatok a filmek felé, de nem tudhatom mit hoz a jövő.

Raffai Ingrid GFT 4/6

Robert u akciji

INTERVJU
ALEKSANDAR TOPIĆ

Aleksandar Topić, učenik GFT 3/15 odeljenja, ruši sve granice grafičkog dizajna. Učestvujući na različitim konkursima, samo ove školske godine osvojio je devet nagrada, od kojih je, svakako, najznačajnija Hugo Boss nagrada za grafički dizajn.

Na čiju inicijativu si učestvovao na Hugo Boss konkursu?

Informacije o konkursu našao sam slučajno i prijavio se na ličnu inicijativu.

Kako je izgledalo takmičenje?

Bilo je potrebno napraviti dizajn za plakat za muški Hugo Boss

parfem, a tema su bili praznici. Inspirisale su me pahulje.

Šta si osvojio?

Nije bilo rangiranja, nego je izabrano deset radova koji ravnopravno dele prvo mesto. Moj rad našao se među radovima dizajnera iz celog sveta: Nemačke, Španije, Meksika, Filipina...

Osvojio sam, takođe, i novčanu nagradu.

To nije sve...

Nije! Dizajn mog plakata proglašen je za jedan od sto najboljih dizajna sveta i biće objavljen u komemorijalnoj knjizi *Top 100 designs for 2008*.

Koji su ti konkursi trenutno u planu?

U planu mi je učešće na foto konkursu Majstor u kući, dizajn nakita, kao i dizajniranje majica.

Šta te trenutno inspiriše?

Kubizam, hrana i SEKA (svetska ekonomska kriza).

Koliko ti znači ova nagrada?

Puno, jaaaako puno. Sa sedamnaest godina osvojiti ovakvo priznanje još uvek mi izgleda kao san.

Da li se osećaš kao super star?

Da, u nebesima sam... Ne, naravno, ima vremena i za to.

Gde sebe vidiš u budućnosti?

Prvo na *Akademiji lepih umetnosti* na odseku za grafičke komunikacije, a kasnije u nekom moćnom kreativnom timu...

Za kraj, imaš li omiljeni parfem?

Nemam, sapun je majka čistoće. Trenutno koristim *Benneton cold*.

Sanja Šarčević GFT 3/15

INTERVJU: DUŠAN SVILAR

ДЕЧКО СВИЛЕНОГ ГЛАСА

Čija je ono zvezda? Naša, iz našeg grada!

Zbuњујемо вас? Evo, pojašnjemo. Rеч је о матуранту суботичке Гимназије и нашем суграђанину запосленом у продукцијској кући Гранд. Сада већ погађате да се ради о Душану Свилару. Није било лако доћи до Душана, преузетог концертима, турнејама, снимањима, и оптерећеног школским обавезама, како оним у Гимназији, тако и оним у Музичкој школи... Ипак, успеле смо да дођемо до њега и поразговарамо са њим...

Ти си сада матурант. Шта даље планираш?

Припремам се да упишем Музичку академију.

Да ли професори толеришу твоје изостанке и опраштају ли ти ако дођеш неспреман на час?

Професори имају разумевања према мени и мојим обавезама, али имам и ја разумевања према њима, па се трудим да испоштујем сва испитивања и контролне задатке.

У каквом сећању ће ти остати гимназијски дани. Хоћеш ли их памтити по симпатијама, успесима или, можда, неким бламовима?

Дане проведене у гимназији памтићу по најлепшим и најтужнијим догађајима...

Гимназија ме је великодушно подржала током такмичења, али морам да поменем и све моје вршњаке који не иду у гимназију, а такође су ми пружили велику подршку. Хех, по симпатијама... Наравно да ћу гимназијске дане памтити и по њима.

Оне су и биле инспирација за песме које данас изводим. Неких већих бламова се не сећам, али наравно да их је било.

Ближи се твоје матурско вече... Хоћеш ли тада и ти да запеваш или ћеш то препустити неком другом?

Уколико буду хтели да чују мој глас, радо ћу им певати...

Како успеваш да ускладиш све обавезе?

Постижем све, једва... Трудим се да идем редовно у Гимназију и у Музичку школу када сам у Суботици. Док је турнеја у току, не одлазим, али то не траје предуго.

Да ли си у моменту када си се пријавио на аудицију за Звезде Гранда могао замислити да ћеш преко ноћи постићи толики успех?

Молио сам се богу да прођем први круг јер је мајка уложила грдан новац за ту гардеробу... И, ето, исплатило се.

Којим речима би могао укратко да нам опишеш такмичење за Звезде Гранда и овогодишње такмичаре?

То се не може описати речима, то морате да доживите. Овогодишњи кандидати су супер, као и сви до сада.

Како се носиш са популарношћу и шта је најзанимљивије што је неки твој фан учинио за тебе?

Моје субјективно мишљење о мојој популарности можда није исто као и мишљење некога из публике. Себе не волим да коментаришем. Најинтересантније што сам доживео је када сам, једном приликом, од

обожаватеља добио пун цак слаткиша. Нисам могао све сам да поједем, па сам делио... Баш онако као што смо у основној делили по клупама бомбоне за рођендан.

Да ли имаш пуно пријатеља и како препознајеш оне праве?

Имам пуно познаника, али не и пријатеља... У кругу мојих пријатеља су само моји стари, ипак су они најприроднији.

Да ли те пријатељи гледају као познату личност, или си за њих остао онај стари Дуле?

За своје пријатеље, ја сам, и надам се да ћу остати, Дуле.

Да ли верујеш у мушко - женска пријатељства?

Верујем...

Да ли ти сада када си постао популаран девојке чешће прилазе него раније?

Прилазиле су и раније, а сада када приђу,

питах се да ли су пришле јер сам Душан Свилар, или због мене самог.

Како разликујеш девојке које ти прилазе из интереса од оних које заиста осећају нешто према теби?

То се види на километар... Очи говоре све...

Да ли си заљубљен?

Јесам...

Шта поручујеш младима који су сада у годинама када си ти започео своју каријеру?

Поручујем свима да живе свој живот и да прате своје циљеве не одустајући од онога што желе...

Александра Орњаков и Дајана Радић, ГФТ 2/15

GDE IZLAZE ONI KOJI NE SLUŠAJU NARODNJAKE?

Uglavnom se skrivaju u mišju rupu jer ih većina fensera tretira kao manje vredne. Na žalost, u gradu nema mnogo mesta gde se sluša kulturnija muzika. The Pub i Ex Yu club su neka od mesta gde se možemo opustiti uz rok muziku. Trebalo bi da ih ima mnogo više.

Sofija Andrić, TON 2/9

Svi pljuju po narodnjacima, a zapravo ih svi slušaju. Strane pesme nemaju nimalo bolje tekstove od naših narodnjaka, mada, naravno, ima izuzetaka.

Andrea Jović, GFT 2/15

Neka ostanu kod kuće! Ukoliko do sada nisu shatili da se sada u svakom kafiću sluša narodna muzika, ne treba uopšte da izlaze.

Jovana Blagojević, TON 2/9

Pa to oni znaju.

Marijana Dulić, TON 2/9

Pošto ne slušam narodnjake, izlazim u dvorište, nahranim mačku, vratim se u sobu i odvrnem Disturbed!

Daniel Onhaus, TON 2/9

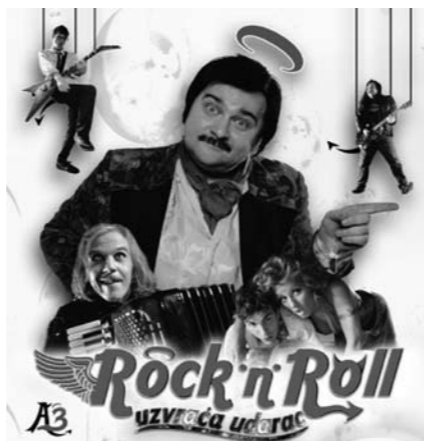

Narodnjaci nisu vanzemaljci!

Branko Tmušić, GFT 2/15

Meni je svejedno šta slušam.

Alen Hodžić, HT 2/3

SPORTSKE VESTI

Drugo polugodište bilo je ispunjeno sportskim aktivnostima kao i prvo.

Ivana Marić, učenica GFT 3/15 odeljenja, pobedila je na opštinskom prvenstvu u streljaštvu (disciplina vazдушna puška) i učestvovala je na republičkom takmičenju u Pirotu. Pored našeg strelca, na republičko takmičenje uspela je da se kvalifikuje i atletičarka Anita Kereši iz TPA 3/11 u disciplini trčanje 100 m. Anita je bila prva i na opštinskom i na međuokružnom takmičenju održanom u Senti. Ženska atletska ekipa je na opštinskom takmičenju zauzela prvo mesto, a na međuokružnom takmičenju devojke su zauzele treće mesto u veoma jakoj konkurenciji. Treba spomenuti i muške atletičare. Na opštinskom takmičenju,

Silard Dubičanac iz G 2/4 odeljenja osvojio je prvo mesto u disciplini trčanje 400 m, a u disciplini trčanje 100m Boris Hubert iz TPA 4/7 odeljenja osvojio je drugo mesto.

Fudbaleri nisu uspeali da ostvare značajnije rezultate. Na opštinskom takmičenju izgubili su od Medicinske škole u prvoj utakmici.

Rukometne ekipe škole su, kako u ženskoj, tako i u muškoj konkurenciji, osvojile treće mesto na opštinskom takmičenju.

Svim našim takmičarima čestitamo i želimo mnogo uspeha u budućnosti.

Zvonko Vuković, profesor

Ivana sa profesoricom fizičkog vaspitaња

Ivana Marić, učenica GFT 3/15 одељења, учествовала је на Државном првенству у стрељаштву које је одржано 02. марта 2009. у Пироту. На ово такмичење Ивана се пласирала освојивши прво место на такмичењу средњих школа Суботице. На такмичење је отишла у пратњи професорице физичког

васпитања Сузана Маравић. Из Пирота се вратила препуна утисака.

-Све је прошло добро иако сам имала велику трему. Конкуренција је била заиста велика. Пуцало се тридесет диaboла у једну мету, а последњу серију сам најбоље извела. Знам да је потребно уложити много труда како бих се следеће године боље пласирала. Све у свему, задовољна сам својим учешћем на овом такмичењу јер је то за мене једно искуство више - рекла је Ивана.

Сања Шарчевић ГФТ 3/15

PINGPONG PESTI EMMA ÉLETÉBEN

A GFT 4/6 osztály tanulója, Pesti Emma nem csak gitározással tölti idejét, szívesen fordít időt az asztali teniszre és a rajzolásra is, melynek az előző számban is szemtanúi lehetünk.

Pingpongos pályafutását általános iskola 7.osztályában kezdte, és már ebben az évben versenyen vett részt, ahol a 3. helyezést tudhatta magáénak. Egy évre rá már a Spartak asztali tenisz klub tagjaként folytatta hobbiját. Ottani edzője, Gabrić Nebojša még jobban megszerettette vele ezt a sportágot, aki 2év után új klubot alapított. Hatalmas termet kellett felújítaniuk. A csapattársak összefogtak, és együtt takarítottak, festették a falakat, javították a padlót. Mladost klub lett Emma második otthona. Ha tehette, minden nap edzett. Jó társaság verődött össze, nem csak kemény edzéssel töltötték idejüket, hanem focizással, rostélyozással...de mint minden jó dolog, ez is véget ért. A klub megszűnése után nem tudtak hol játszani, de végül a Közgazdasági Egyetem Fitness terme lett az új helyük. A pingpong sok mindent hozott Emma életébe: hosszú évek után eljuthatott a tengerre, Zadar női csapatának tagja lett, és a köztársasági versenyen 5.helyezett lett csapattársával, Szelesi Leával.

Jelenleg sajnos nem tud sok időt fordítani az edzésre, mivel leköti a szegedi egyetemre való felkészülés. Rajzot és művészettörténetet szeretne tanulni, ahol talán lehetősége lesz folytatni az asztali teniszt is.

Arc Anett GFT 4/6

ИНТЕРВЈУ:

ДАНИЦА МАРКОВИЋ, ученица ТПА3/11 одељења ДРЖАВНА РЕПРЕЗЕНТАТИВКА У ОДБОЈЦИ

Са колико година си почела да тренираш одбојку?

Одбојку сам почела да тренирам када сам била у трећем разреду основне школе. Тада сам имала десет година.

На чију иницијативу си почела да тренираш одбојку?

Пре одбојке тренирала сам разне спортове: гимнастику, балет, кошарку, карате, тенис. Све ове спортове сам тренирала на сопствену иницијативу, па је тако било и са одбојком. Наравно, моји родитељи и брат подржавају ме од самог почетка.

Када си одиграла прву утакмицу?

Било је прилично давно, тешко ми је да се сетим тачно, али, мислим да је било негде у летом разреду основне школе. Имали смо пионирско првенство и тада сам дебитовала. Сећам се да у тим првим утакмицама нисам знала много, али су ми управо оне помогле да postanем ово што сада јесам.

Колико дуго си у репрезентацији?

У репрезентацији сам од 2006. године. Тада сам била у кадетској категорији. Ишли смо на европска такмичења, на Балканијаде и на светско првенство у Мексико где смо заузеле четврто место. Сада сам у јуниорској категорији. Важно је напоменути да смо на једној Балканијади биле прве, а на европском првенству смо једном приликом заузеле четврто место.

Колико ти значе медаље, пехари, дипломе и остала признања?

Заиста ми много значе. Свака освојена медаља или пехар те охрабрује и гура даље у нове победе. Освојила сам до сада доста медаља, пехара и признања и они су ми подстрек да радим даље, јаче, више и упорније. Признање града Суботице ми много значи. Два пута узастопно проглашавана сам за најбољег спортисту године у јуниорској селекцији.

Можеш ли да издвојиш своје најдраже признање?

То је дефинитивно признање за најбољег спортисту године. Оно ме је уверило да Суботичани прате спорт и да све

што радим њима значи. Са поносом представљам свој родни град и настојаћу да наставим са успесима како би мој град био поносан на мене.

Чега се одричеш због одбојке?

У почетку сам била веома кивна што не могу да радим неке ствари као моји вршњаци. Било је тренутака када пожелим да идем на екскурзију, у позориште, али нисам могла јер сам имала обавезе према спорту. Али, и то је прошло... Како сам одрастала, те ствари постајале су ми мање битне. Једноставно сам нашла начина да уклопим све своје обавезе. Љубав према одбојци натерала ме је да се боље организујем. Сада за све имам времена.

Шта ти одбојка пружа, а шта ускраћује?

Тешко је рећи шта ми све одбојка пружа. Одбојка је заиста леп спорт. У њему нема грубости. Лепо је што је то колективни спорт. Бавећи се овим спортом упознајеш многе друге девојке и момке - спортисте, који нису окренути лошим навикама. Са друге стране, одбојка ми ускраћује слободно време, али, као што рекох, важна је добра организација. Све у свему, драго ми је што се бавим спортом и мислим да би сви требало да буду активни. Бавити се спортом значи одабрати здрав начин живота!

Даница Марковић

Пре утакмице

Репрезентација

Миљана Црногорац ТПА 3/11

INTERVJU:

GABOR SAGMAJSTER NAŠ SUGRAĐANIN- USPEŠAN SPORTISTA!

Gabor Sagmajster, višestruki državni šampion u motokrosu, prvi je čovek iz Srbije koji je uspeo da stigne na cilj Dakar relija, ove godine voženog u Argentini i Čileu. U konkurenciji 260 takmičara uspeo je da se plasira na 89. mesto i tako ispuni svoj životni san.

Kako se osećate kao prvi čovek iz Srbije koji je završio Dakar reli?

Očekivao sam da ću uspeti da završim Dakar reli, jer sam se tri godine spremao isključivo za ovo takmičenje. Imao sam privatnog trenera koji me je fizički i psihički pripremao, mada imam 15 godina iskustva u moto-kros šampionatu Srbije i 10 godina u šampionatu Balkana. Motocikl vozim od malih nogu, tj, više od dvadeset pet godina. Pored svega, Dakar reli je za mene nešto zaista posebno i jako mi je drago što sam uspeo da ga završim iz prvog puta. Osećam se super zbog toga.

Prešao si 29.000 kilometara u 14 etapa. Samo jedna etapa podrazumeva 700 - 800 kilometara. To je veoma naporni i fizički i psihički. O čemu si razmišljao dok si vozio i da li si pomišljao na to da odustaneš?

Kao što sam rekao, fizički i psihički sam bio apsolutno spreman i nijednog trenutka nisam pomislio na odustajanje, mada je bilo kriznih situacija. Jako sam pazio na navigaciju kako se, slučajno, ne bih izgubio. Ukoliko se izgubiš - gotov si. Ko zna koliko može da prođe dok te ne nađu. Usput sam imao raznih kvarova na motoru, a i gorivo mi je bilo isurelo, pa sam morao da ga pozajmljujem od drugih. Neki su hteli da mi posude, a neki ne. To su stvari o kojima sam razmišljao dok sam vozio.

Završio si na 89. mestu. Mnogi tvrde da bi uz ozbiljniju ekipu više postigao.

Ove godine na Dakar reli otišao sam potpuno neiskusno, ali mislim

da smo zaista svi dali sve od sebe. Otežavajuću okolnost predstavljalo je to što sam već petog dana izgubio takmičara iza sebe, drugog takmičara iz Srbije. On mi je isprva psihički bio velika podrška, jer sam znao da će on naići ako mi se bilo šta dogodi. Strašno je biti potpuno sam u pustinji. Kada sam izgubio takmičara iza sebe, pomoć mi je predstavljao jedan vrlo važan aparat - satelitski telefon. Kada sam imao problem i nisam znao šta da radim, pozvao sam mehaničara da se posavetujem.

Da li si uspeo da se zbližiš sa ostalim takmičarima?

Kako da ne. Veoma sam se zbližio sa Englezima, oni su posebni ljudi i puno su mi pomogli. Neke takmičare iz Turske i Rumunije znao sam sa prethodnih takmičenja. Bez druženja se na Dakaru ne bi moglo i verujem da će ova prijateljstva trajati ceo život.

Kakvi su Vam planovi za sledeću godinu?

Najverovatnije ću i sledeće godine da idem na Dakar reli, zavisi od finansijske situacije. Nijedan sponzor do sada nije odustao, a nadam se da ćemo naći još novih, jer smo se ove godine dosta istrošili. Da bi bilo slikovitije, reći ću vam da smo samo za rezervne delove morali da izdvojimo 25.000 evra. Nadam se da ćemo finansijske probleme uspešno savladati i da ću ponovo ići na Dakar reli.

I mi se tome nadamo i želimo Gaboru Sagmajsteru puno uspeha u budućnosti.

Filip Vujković GFT 2/15

СПОРТСКА ТАКМИЧЕЊА ПОВОДОМ ДАНА ШКОЛЕ, МУЗИЧКИ ЈЕ ПРАТИО ШКОЛСКИ БЕНД

MOŽDA NISTE ZNALI...

...da je u Bezdanu kod Sombora još davne 1856. godine sagrađena prevođnica na Dunavu, čiji je konstruktor poznati Gustav Ajfel, i da je tada prvi put u Evropi upotrebljen beton.

Prevođnica je objekat kojim se savladavaju visinske razlike na plovnim tokovima (rekama i kanalima) i predstavlja vrstu plovne saobraćajnice.

Na ovom mestu postavljene su dve ploče sa tekstom prevedenim sa latinskog jezika:

Za vreme cara Josifa I srećnovladajućeg, izgrađena je ova prevođnica, u Evropi do sada jedina od betona, a pod pokroviteljstvom viteza Togenberga i guvernera Komitata Koronina Kronberga. Podignuta je po C. R. edilu inspektorju Joanu Mihaliku godine 1855-1856.

Povodom stogodišnjice je postavljena druga ploča sa sledećim tekstom:

Ova ustava prvi betonski objekat ove vrste u Evropi, izgrađen je 1856. godine. Nesmetano je funkcionisala sto godina. Njena uloga u sistemu Bačke za proteklih sto godina bila je ogromna, ali će biti još veća u izgradnji socijalističke privrede nove Jugoslavije.

Prilikom popravke prevođnice 1915/1916. godine, na samom vrhu severnog dela zida, pronađena je kamena ploča na kojoj je pisalo:

Ova ustava izgrađena 1854/1855. godine na Franjinom kanalu usled stalnog spuštanja dunavskog dna već nije bila pogodna za prevođenje 600-tonskih lađa, te je 1873. godine u Baji (Mađarska) realizovan novi ulaz u kanal. U tom cilju je još 1870. godine na osnovu XXXIV člana pod rukovodstvom Tir Ištvana, prvog prestolonaslednika Ferenc csatorna akcionarskog društva, sagrađen kanal za napajanje Baja-Bezdan i kanal Ferenc Jožef od Malog Stapara do Novog Sada.

Ovog zapisa nema na objektu, iako se navodi da je ploča vraćena na staro mesto, i ne zna se gde je nestala.

prevođnica na Dunavu kod Bezdana

DELA GUSTAVA AJFELE (1832 - 1923)

Gustav Ajfel (1832-1923)

Najpoznatije delo Gustava Ajfela, francuskog inženjera, specijaliste za čelične konstrukcije i mostove je metalna kula u Parizu, poznata kao Ajfelov toranj. Konstruisana je povodom Svetske izložbe u Parizu 1889. godine. Sa svojih 320 metara, ovaj toranj vremenom je postao simbol i zaštitni znak grada svetlosti, koji svake godine u Pariz dovodi milione posetilaca. Sve do 1931. godine, Ajfelov toranj bio je najviša građevina na svetu. Unutrašnju konstrukciju Kipa slobode u Njujorku, takođe je izradio Ajfel. Podignut je 1886. godine, a darovala ga je Francuska Sjedinjenim Američkim Državama kao čin prijateljstva. Manje je poznato da je čuveni francuski inženjer projektovao i peštansku železničku stanicu, kao i još neke građevine u tadašnjoj Austro - Ugarskoj, među kojima treba pomenuti Bečkereku ćupriju u Zrenjaninu, poznatu kao Veliki most preko Begeja. Ovaj most bio je simbol Zrenjanina, a odlukom gradskih vlasti srušen je šezdesetih godina prošlog veka., ali nikad se ne zna - možda jednom na tom mestu nikne lepša i starija ćuprija. Čuveni most u Bečkereku, današnjem Zrenjaninu, ušao je u pesmu i legendu. Ukoliko se, kojim slučajem, jednog dana nađete na nekom kvizu, pa vas priupitaju ko je bio konstruktor mosta preko kog su prešla Begej ona čet'ri konja debela iz istoimene starogradske pesme, znaćete odgovor.

Bečkerečka ćuprija

redakcija

Solarne zemunice – ekološke kuće - leti hladno, zimi toplo

U Srbiji postoje samogrejne ekološke kuće sa zemljanom zaštitom umesto krova, koja zimi štiti od niskih, a leti od visokih temperatura...

Prva ekološka kuća je nastala 1979. godine. Pokazalo se da ušteda u energiji u solarnoj zemunici iznosi oko 85%, a sama izgradnja je jeftinija od izgradnje nadzemne kuće. Uštede u građevinskom materijalu dostižu od 18 do 40%, a osvetljenje se šteti za oko 30%. Upravo sa ovakvom kućom prvi put je ostvaren visok stepen uštede u gradnji, a da je istovremeno ostvaren i visok stepen uštede u grejanju.

Idejni tvorac koncepta samogrejne ekološke kuće sa reflektujućim površinama je novosadski izumitelj i istraživač, akademik Veljko Milković, koji i dalje razvija i usavršava takav princip gradnje samogrejnih ekoloških kuća.

Dosad je izgrađeno desetak takvih kuća u Novom Sadu (na putu za Pejićeve salaše, kod Adica i na Fruškoj gori), Somboru, Zaječaru, Ljigu i još nekoliko mesta u Srbiji. Njihovi vlasnici više ne brinu o ogrevu i zaštićeni su od buke i vibracija. Solarna zemunica, umesto klasičnog krova ima zemljanu zaštitu, koja zimi štiti objekat od niskih, a leti od visokih temperatura, a pored toga, zidovi su zaštićeni od erozije. Eko kući nisu potrebni duboki temelji, velika ostava za ogrev, niti znatne grejne instalacije. Ušteda u grejanju se zasniva na reflektujućim površinama. Pod tim se podrazumevaju površine koje u velikoj meri reflektuju direktno i difuzno zračenje Sunca. To su sjajni premazi, aluminijumske folije i limovi na čvrstoj podlozi, a po želji se može koristiti i mlečnobela boja, koja je takođe prihvatljiva, jer se zbog difuzije ne gubi mnogo pošto su reflektujuće površine neposredno uz prozor. Gornja reflektujuća površina je ugrađena u strehu objekta i ona je najčešće fiksna, dok se donja nalazi ispod prozora, pokretna je i služi kao kapak. Eko kuća je jedan metar ukopana u zemlju, pa ima jedan nivo koji je kao blagi suteran. Naravno, njena gradnja nije svuda moguća, zbog podzemnih voda i drugih prirodnih uslova.

Silvia Patarčić Juhas, profesor

Međunarodni konkurs za likovni rad i fotografiju učenika srednjih škola Republike Srbije i Republike Srpske na slobodnu temu, raspisala je galerija *Kuloar* Matematičke gimnazije iz Beograda. Na konkurs je pristiglo hiljadu fotografija, od kojih je za potrebe izložbe izabrano sedamdeset pet, među kojima je sedam nagrađenih fotografija učenika naše škole, a dve su dobile pohvalu.

Ivana Mamužić, profesor

READY FOR WORLD, Ivana Petin GFT 2/15

PUT DO RAJA, Nebojša Bačić GFT 2/13

OBLOŽENA DRVETOM, Anita Horvat GFT 4/4

S ONE STRANE DUGE, Laura Honclik GFT 4/4

NOVEMBARSKO JUTRO, Aleksandar Topić GFT 2/15

STARI PROZOR, Nemanja Trajković GFT 2/15

ANDELI NIKAD NE PLAČU, Daniel Taborović GFT 4/4

PLANINARSKA SEKCIJA
okolina
Subotice

tehničari za oblikovanje grafičkih proizvoda

dekorateri zidnih površina

tehničari grafičke dorade

tehničari za grafičku pripremu

tapetari-dekorateri

tehničar štampe

monteri suve gradnje

tehničari visokogradnje

zidar-fasader

izvođači instalaterskih i završnih građevinskih radova

proizvođači finalnih proizvoda od drveta

**Baš smo majstori,
svaka nam čast!**